

บทที่ 4

ผลการวิจัย

รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องต่างๆของประเทศไทย
ที่ได้ทำการวิเคราะห์บทบาททางเพศผ่านเนื้อหา และรูปแบบนำเสนอรายการ 14 รายการ ราย
การละ 1 ตอนต่อ 3 เดือนซึ่งมีรายการดังต่อไปนี้

รายการประเภททอล์คโชว์รวมทั้งหมด 8 รายการ

ไทยทีวีสีช่อง 3

1. รายการ สบายสไตล์มยุรา	ตอนวันที่ 6 มิถุนายน 2540
2. รายการ สมาคมชมดาว	ตอนวันที่ 6 กรกฎาคม 2540

กองทัพบกช่อง 5

3. รายการ บ้านเลขที่ 5	ตอนวันที่ 29 สิงหาคม 2540
4. รายการ เจาะใจ	ตอนวันที่ 31 กรกฎาคม 2540

กองทัพบกช่อง 7

5. รายการ Business Variety	ตอนวันที่ 26 สิงหาคม 2540
6. รายการ จันทร์กระพริบ	ตอนวันที่ 3 มิถุนายน 2540

ช่อง 9 อ.ส.ม.ท

7. รายการ ทิวาภิ 9 ยกกำลัง 9	ตอนวันที่ 2 มิถุนายน 2540

สทท. 11

8. รายการ 11สนทนา	ตอนวันที่ 15 กรกฎาคม 2540

รายการประเภทวาไรตี้โชว์ทั้งหมด 6 รายการดังนี้

ไทยทีวีสีช่อง 3

1. รายการ ดาวล้านดวง	ตอนวันที่ 13 กรกฎาคม 2540
2. รายการ 168 ชั่วโมง	ตอนวันที่ 27 มิถุนายน 2540
3. รายการ ทไวไลท์โชว์	ตอนวันที่ 24 สิงหาคม 2540
4. รายการ ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน	ตอนวันที่ 19 กรกฎาคม 2540

กองทัพบกช่อง 5

5. รายการ ทินทอล์ค	ตอนวันที่ 9 สิงหาคม 2540

กองทัพบกช่อง 7

6. รายการ 07โชว์	ตอนวันที่ 16 สิงหาคม 2540

เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือการศึกษาเนื้อหาของภาพสะท้อนของบทบาททางเพศ ในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ซึ่งจะแบ่งเนื้อหาที่วิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- 1.1. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรี 3 ระดับ ได้แก่
 - 1.1.1. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว
 - 1.1.2. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัว
 - 1.1.3. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอก
- 1.2. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (Gender Related) มี 3 ประเภท
 - 1.2.1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 1.2.2. เนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศ
 - 1.2.3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสตรี

- 1.1. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีใน 3 ระดับ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงอันดับในการให้ความสำคัญในเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรี 3 ระดับ

ระดับเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรี	จำนวนครั้งที่ถูกนำเสนอ	ความสำคัญอยู่อันดับที่
ระดับคุณลักษณะส่วนตัว	26	3
ระดับครอบครัว	49	2
ระดับโลกภายนอก	114	1
รวม	189	-

จากตารางที่ 1 ปรากฏผลการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีทั้ง 3 ระดับว่า เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกถูกนำเสนอมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือระดับครอบครัว และระดับคุณลักษณะส่วนตัวถูกนำเสนอน้อยที่สุดในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษารายงานปรากฏผลทั้งที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของปัญจมา รักแตงามที่ศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ในรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 ผลในส่วนที่สอดคล้องก็คือ ในรายการสำหรับสตรีนั้นเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกมีการนำเสนอมากที่สุดเช่นเดียวกับผลในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า บทบาทของสื่อมวลชนมีอยู่ 2 ประการคือ ประการแรกเนื้อหาที่สื่อนำเสนอช่วยเปิดโลกของสตรีให้กว้างขึ้นจากที่เคยรับรู้แต่เฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของตัวเอง และครอบครัวเท่านั้น และอีกประการหนึ่งสื่อยังช่วยสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมที่มีว่า ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพนอกบ้านนั้นมีจำนวนมากกว่าสมัยก่อน ซึ่งในปัจจุบันจากการรวบรวมรายงานการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักร (รอบที่ 1) กุมภาพันธ์ 2535 ของสำนักงานสถิติ โดยสถาบันวิจัยบทบาทหญิงชายและการพัฒนานั้นสรุปผลได้ว่า แรงงานจำนวนครึ่งหนึ่งเป็นสตรี (สุธีรา ทอมสัน และเมทีนี พงษ์เวช, 2538: 10) ซึ่งพวกเธอก็ไม่สามารถที่จะมีโลกทัศน์แคบๆ ได้อีกต่อไป และจากบทบาททั้งสองประการจะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนนั้นเป็นผู้สะท้อนภาพสตรีในโลกแห่งความเป็นจริงลงในภาพสตรีที่ถูกนำเสนอในสื่อมวลชนเพื่อให้สตรีทั่วไปได้รับรู้

แต่อย่างไรก็ตามอันดับความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว และระดับครอบครัวในรายการเพื่อสตรีนั้นมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในผลการศึกษาของ ปัญจมา รักแตงาม(2538) พบว่า การนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัวถูกนำเสนอบ่อยครั้งกว่าเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว ในขณะที่ผลการวิจัยครั้งนี้เนื้อหาเพื่อพัฒนาระดับคุณลักษณะส่วนตัวนั้นถูกนำเสนอบ่อยครั้งกว่าระดับครอบครัว โดยปัญจมาให้เหตุผลว่า การที่รายการโทรทัศน์สำหรับสตรีนำเสนอเนื้อหาเพื่อพัฒนาระดับครอบครัวน้อยที่สุดนั้น เป็นเพราะบทบาทสตรีในครอบครัวเป็นบทบาทที่แน่นอนอยู่แล้ว และไม่จำเป็นต้องย้ำเตือนอีก (ปัญจมา รักแตงาม, 2538: 55) ดังนั้นรายการ

โทรทัศน์สำหรับสตรีจึงย่ำเตือนถึงสิ่งที่สตรีจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อการปรับตัวในบทบาทใหม่ในสังคมมากกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารายการโทรทัศน์เพื่อสตรีนั้นพยายามยกระดับบทบาทผู้หญิงที่ไม่เป็นแบบฉบับ เช่น ผู้หญิงทำงาน นักการเมืองหญิง ฯลฯ มากกว่าคอกย้ำบทบาทสตรีเพศตามแบบฉบับที่เป็นแม่และเมีย ในขณะที่ผลการวิจัยรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์หันกลับไปเน้นบทบาทสตรีเพศในครอบครัวมากกว่าคุณลักษณะส่วนตัวของสตรีนั้นอาจวิเคราะห์ปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ว่า การที่สังคมเรียกร้องให้ผู้หญิงเห็นความสำคัญของการแสดงบทบาทสตรีเพศตามแบบฉบับเดิมคือ “แม่และเมีย” ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมคาดหวัง ให้มากพอๆกับการแสดงบทบาทของผู้หญิงทำงาน (Working Women) ทำให้ผู้หญิงแสดงบทบาททั้งสองอย่างได้ดีไม่เท่ากัน และเกิดปัญหาครอบครัว ดังนั้นรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์จึงพยายามเน้นเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวเพื่อเตือนผู้หญิงถึงความคาดหวังดังกล่าวของสังคม อย่างที่กาญจนา แก้วเทพ(2540)ได้เขียนไว้ใน “ความเรียงว่าด้วย “สตรีกับสื่อมวลชน” ” ตอนหนึ่งว่า “...ในขณะที่เธอต้องประกอบอาชีพให้ดีเด่นเต็มที่นั้น งานในบ้านของเธอก็ต้องไม่บกพร่องไปพร้อมๆกันดังจะเห็นได้จากคอลัมน์สัมภาษณ์บรรดาสตรีชั้นนำทั้งหลายที่ทำได้ “ทั้งงานหลวงไม่ให้ขาด งานราษฎร์ไม่ให้บกพร่อง” ” หรือการที่รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวนั้นอาจมีอีกเหตุผลหนึ่งว่า ผู้หญิงก้าวหน้ามากขึ้นจึงไม่ให้เรื่องของครอบครัวมาเป็นปัญหาส่วนตัวอีกต่อไป เรื่องครอบครัวจะเป็นปัญหาร่วมกันสำหรับผู้หญิงและผู้ชาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปริมาณเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์นั้นแสดงให้เห็นว่าสื่อประเภทนี้ช่วยสนับสนุนผู้หญิงให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น แต่ในด้านของคุณภาพเนื้อหายังคงมีเส้นกันมิให้ผู้หญิงได้เข้าใจเนื้อหาได้มากกว่าผู้รับรู้ เช่น เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในหัวข้อการเมือง ซึ่งไม่มีการนำเสนอความเกี่ยวข้องระหว่างผู้หญิงกับการเมืองโดยตรง เป็นต้น

การวิเคราะห์บทบาททางเพศจากเนื้อหาในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ครั้งนี้พบว่าเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกมีความหลากหลายมากที่สุดและมีปริมาณมากที่สุด ในบรรดาเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีทั้ง 3 ระดับ รวมทั้งเนื้อหาที่โดดเด่นที่สุดคือเรื่องการเมือง และบุคคล รวมทั้งเหตุการณ์ในวงการบันเทิง รองลงมาคือเรื่องศิลปวัฒนธรรม กีฬา เรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น ปัญหาสังคม ช่องว่างระหว่างวัย เรื่องปากท้อง ตามลำดับ และเนื้อหาที่ถูกนำเสนอหน่อยคือเรื่องโชคชะตาการเสี่ยงดวง การท่องเที่ยว เสรีภาพ คนพิการ และวิทยาศาสตร์

ส่วนเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับครอบครัวนั้น จะเน้นไปที่เรื่องสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงทั้งในด้านบวกและลบ ซึ่งมักเป็นคำถามคำตอบที่ถูกนำเสนอบ่อยครั้งที่สุด และเสนอผ่านบทเพลงในรายการ รองลงมาคือเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ลูกมีต่อพ่อแม่ และพ่อแม่มี

ต่อลูก แต่ไม่เห็นเรื่องราวการใช้ชีวิตของสามีภรรยา

เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัวจะมุ่งเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน บ่อยครั้งที่สุด เรื่องการแต่งกายและเครื่องประดับยังอยู่ในความสนใจที่ไม่สูงนัก ไม่เห็นเรื่องของ ความงามทางร่างกาย, การศึกษา, การพัฒนาลักษณะนิสัย และการครัว(ดูในรายละเอียดต่อไป)

จากนี้จะนำเสนอรายละเอียดของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในแต่ละระดับดังนี้

1.1.1. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับโลกภายนอก

ในงานวิจัยของปัญจมา รักแตงาม เรื่องการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 นั้น ได้ให้ขอบเขตของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับโลกภายนอก หรือด้านการมีส่วนร่วมในสังคมว่า เป็นเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับ ชุมชนชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง ศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนา พิธีกรรมต่างๆ วิทยาศาสตร์การแพทย์ เทคโนโลยี การเกษตร ข้อมูลข่าวสาร คนทุพพลภาพ คนกลุ่มน้อย ผู้ย้ายถิ่น(ปัญจมา หน้า40) แต่จากการศึกษารายการประเภททอล์คโชว์และวาไรตี้โชว์พบว่าขอบเขตของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกนั้นสามารถแบ่งได้ออกเป็น 15 หัวข้อ และผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ารายการทีวีวาทีก่อร่างกำลังก็มีความหลากหลายในเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกมากที่สุด เนื่องด้วยรูปแบบรายการตอนที่เลือกมาศึกษานี้เป็นตอนที่ชื่อว่า “รวมฮิดที่วาทีกครบ 12ปี” ซึ่งเป็นการรวบรวมเนื้อหาตลอดระยะเวลา 12 ปีที่รายการทีวีวาทีกได้ออกอากาศให้ประชาชนได้รับชม นอกจากนี้ยังเป็นการยืนยันเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ของผู้ผลิตรายการอีกด้วย (ดูรายละเอียดในภาคผนวก)

จากผลการศึกษาเรื่องเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับโลกภายนอกในครั้งนี้สามารถนำมาเสนอผลในเชิงปริมาณเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงอันดับของความถี่จากมากไปน้อยในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอก หรือด้านการมีส่วนร่วมในสังคม

อันดับที่	หัวข้อเรื่อง	ปริมาณความถี่ในการนำเสนอ (ครั้ง)
1	การเมือง	32
2	บุคคล และเหตุการณ์ในแวดวงบันเทิง	31
3	ศิลปวัฒนธรรม	13
4	กีฬา และการออกกำลังกาย	8
5	กิจกรรม และวัฒนธรรมวัยรุ่น	5
5	ปัญหาสังคม	5
6	ความสัมพันธ์ระหว่างวัย	3
7	อาหารการกิน	3
7	เศรษฐกิจ และธุรกิจ	3
7	โชค และการเสี่ยงดวง	3
7	ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	3
8	การท่องเที่ยว	2
9	เสรีภาพ	1
9	คนพิการ	1
9	วิทยาศาสตร์	1
รวม	-	114

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ารายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์กลุ่มตัวอย่างนั้นนำเสนอเนื้อหาในระดับโลกภายนอกในหัวข้อการเมืองมากที่สุดซึ่งแสดงให้เห็นว่า ประการแรก ทิศทางความสนใจของผู้หญิงว่ามุ่งพัฒนาตนเองในเรื่องการมีส่วนร่วมกับโลกภายนอกโดยเฉพาะเรื่องการเมือง ประการที่สอง สื่อมวลชนมีบทบาทในการสร้างความตื่นตัวทางการเมืองให้กับสตรีหรือสื่อมวลชนสะท้อนโลกแห่งความเป็นจริงที่ว่า สตรีกำลังตื่นตัวในเรื่องการเมืองอยู่แล้ว และประการที่สาม คือ ในหัวข้อเรื่องของบุคคล และเหตุการณ์ในแวดวงการบันเทิงที่ถูกนำเสนอมากเป็นอันดับสองนั้นแสดงให้เห็นค่านิยมของผู้ผลิตรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ตามแนวคิดเรื่องการนำเสนอรายการปิกนิกะบันเทิงที่อ้างไว้ว่า โครงสร้างด้านเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ประเภทนี้มักเกี่ยวข้องกับการนำเสนอความสามารถของบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือเป็นที่ชื่นชอบของประชาชน เช่น ดารา นักร้อง นักกีฬา เป็นต้น

ส่วนหัวข้อเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมนั้นปรากฏมากเป็นอันดับสาม ซึ่งอันดับหัวข้อที่กล่าวมาในเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับโลกภายนอกในการวิจัยรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์มีความแตกต่างกับอันดับหัวข้อในเนื้อหาเดียวกันในการวิจัยรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 ของปัญญาма รักแตงามซึ่ง หัวข้อเรื่องศิลปวัฒนธรรมถูกนำเสนอถี่มากที่สุด รองลงมา

เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการแพทย์ และคนพิการ ส่วนอันดับที่3 คือเรื่องธรรมชาติ แล้วจึงเป็นเรื่องสังคมและการเมือง เมื่อเปรียบเทียบเห็นความแตกต่างดังกล่าวในช่วงปีพ.ศ. 2537- 2541 ทำให้มองเห็นการพัฒนาความคิดความสนใจของผู้หญิงที่หนีออกจากเรื่องของความสวยงามจินตนาการ และความประทับใจด้านศิลปะ และหันมาสนใจกับเรื่องที่จริงจัง อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมรอบตัวเธอมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าลักษณะรายการประเภทรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์เป็นรายการที่มีผู้ชายเป็นผู้ชมด้วย ดังนั้นสื่อจึงเปิดเนื้อหาในด้านที่มีสาระ และจริงจัง คือเรื่องการเมืองให้รวมอยู่ในเนื้อหาของรายการ

เมื่อทราบถึงภาพรวมของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับโลกภายนอกในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไปแล้ว ต่อไปนี้จะเป็นรายละเอียด และตัวอย่างของหัวข้อที่ถูกรวบรวมตามลำดับความถี่ในการนำเสนอตามตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 เรื่องการเมืองรวม 32 เรื่องซึ่งต้องแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ เนื้อหาด้านการมีส่วนร่วมในสังคมเรื่องการเมืองในฐานะผู้ชม และผู้รับรู้ เช่น ช่วงสรุปข่าวรอบสัปดาห์ ข่าวการเมืองข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ (168 ชั่วโมง), ข่าวปัญหาการซื้อเสียง 11 ล้านที่บุรีรัมย์ (ช่วงเปิดฟ้าเมืองไทย, บ้านเลขที่5), เรื่องที่นิ่งในสภา (ปากวัยจ้าม, ทิววาที่9ยกกำลัง9), เรื่องประเทศไทยมีประชาธิปไตยทุกที่ยกเว้นรัฐบาล (ปากอินเตอร์, ทิววาที่9ยกกำลัง9) และเนื้อหาด้านการมีส่วนร่วมในสังคมเรื่องการเมืองในฐานะผู้นำเสนอ เช่น “อย่าปล่อยให้คนดีมีอุดมการณ์ต้องโดดเดี่ยวจนเขาไม่สามารถรักษาความดีและอุดมการณ์ของเขาได้” (ตันสนีย์, ปาก....?, ทิววาที่9ยกกำลัง9), มลพิษทางการเมือง (ขวัญจิต ศรีประจัน, เพลงฮิตติดปาก12 อันดับ, ทิววาที่9ยกกำลัง9), ช่วงเกมการเมือง 13 ตอน (ทิววาที่9ยกกำลัง9) เป็นต้น อย่างไรก็ตามก็ตีผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ในรายการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนั้นไม่ปรากฏการนำเสนอเรื่องสตรีกับการเมืองโดยตรง

ลำดับที่ 2 เรื่องบุคคล และเหตุการณ์ในวงการบันเทิง มีทั้งหมด 31 เรื่อง เช่น การสัมภาษณ์ศิลปินนักร้อง ปีเตอร์ (ดาวล้านดวง), ดอน (ทไวไลท์), ผู้แสดงละครเรื่องเกาะเกิดในยุค 2500, 2501, 2517 และ 2540 (จันทร์กระจิบ), ขาวบันเทิงในช่วงสรุปข่าวในรอบสัปดาห์ การสัมภาษณ์วงBLACKHEAD นำฝน กุลนัฐ และนักไวโอลินมือ1ของไทย (168 ชั่วโมง), ข่าวประกาศผลลูกโลกทองคำ (ช่วงเปิดฟ้าเมืองไทย, บ้านเลขที่5) ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ ทางโทรทัศน์ไทยเป็นเรื่องของแวดวงดารา

ลำดับที่ 3 เรื่องศิลปวัฒนธรรมจำนวน 13 เรื่อง เช่นการเดินรำพื้นเมืองของประเทศโคลัมเบียที่แตกต่างกันไปตามภูมิประเทศ (ช่วง,ทไวไลท์โชว์), สาวตั้งโต้งแนวหมอลำ (ปริศนา วงศ์ศิริ, เพลงฮิตติดปาก12อันดับ, ทิววาที่9ยกกำลัง9),

ลำดับที่ 4 กีฬา และการออกกำลังกาย 8 เรื่องแต่สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ในฐานะผู้ชม ผู้รับรู้เท่านั้น เช่น 5 นักกีฬาทีมชาติช่วงปากเหริญทอง (ทีวีวาทียอกกำลัง๑), การออกกำลังกายในยิม (ทีนทอลล์ค)

ลำดับที่ 5 เรื่องกิจกรรมวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น 5 เรื่อง และสตรีเข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ ในฐานะผู้นำเสนอ ได้แก่ ทีนทอลล์ค

ลำดับที่ 5 ปัญหาสังคม 5 เรื่อง ได้แก่ ปัญหาการโกงราคาสินค้าและบริการกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (ช่วงเพื่อนคู่คิด, บ้านเลขที่ 5), ปัญหารถติด (ปาก...?, ปากไม่ลั่นกลิ้งน้ำมัน และปากอินเตอร์,ทีวีวาทียอกกำลัง๑), ปัญหาบริการที่บกพร่องของชสมก. (ปากอินเตอร์, ทีวีวาทียอกกำลัง๑)

ลำดับที่ 6 เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวัย 4 เรื่องซึ่งเด็กผู้หญิงอายุน้อยกว่า 15 ปีเป็นผู้นำเสนอ ได้แก่ การตกเตียงในเรื่องความลำบากของเด็กที่มีมากกว่าผู้ใหญ่, (ปากไม่ลั่นกลิ้งน้ำมัน, ทีวีวาทียอกกำลัง๑)

ลำดับที่ 7 เรื่องอาหารการกิน 3 เรื่อง สบายสไตล์มยุรา, ช่วงสองสิงห์สิงทุเรียน จากรายการ 168ชั่วโมง และ ช่วงอร่อยนอกบ้าน จากรายการบ้านเลขที่ 5 แต่อยู่ในรูปแบบการนำเสนอเหมือนกันเดี๋ยวกันคือ ชื่อร้าน แนะนำเจ้าของร้าน อาหารอร่อยประจำร้าน เอกลักษณ์ของร้าน และสถานที่ตั้งของร้าน

ลำดับที่ 7 เศรษฐกิจและธุรกิจ 3 เรื่อง ได้แก่ โทะกับการบริหารธุรกิจ มีพิธีกรหญิงซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนสตรีที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการสนทนา ส่วนเรื่องการบริหารธุรกิจจักริครายย่อย และรายใหญ่ซึ่งสตรีได้นำเสนอเนื้อหา และถูกนำเสนอให้อยู่ในเนื้อหาเรื่องนี้มากกว่าผู้ชาย เช่น ชินไฉฮัว และการบริหารเงินทุนเพื่อธุรกิจต่างๆ(Business Variety) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อเป็นด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ โอกาสที่ผู้หญิงจะมีส่วนเกี่ยวข้องได้นั้นมีมากกว่าด้านการเมือง

ลำดับที่ 7 เรื่องโชค และการเสียดวงโดยพิจารณาจากการมีส่วนร่วมในการตอบคำถามทางโทรศัพท์ ทางไปรษณียบัตรมีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ เจ็ดสิเจ็ดอารมณ์ (หมอหยอง, ช่วงมุมบันเทิง, บ้านเลขที่5), การเขียนไปรษณียบัตรชิงรางวัล (168ชั่วโมง) และช่วงพาด้าพาโชค การโทรศัพท์ชิงรางวัล (บ้านเลขที่ 5)

ลำดับที่ 7 เรื่องธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมี 3 เรื่องซึ่งผู้หญิงมีฐานะเป็นผู้ชม ผู้รับรู้ข่าวสารเท่านั้น อันได้แก่ เทพารักษ์ไนต์กับคนตัดไม้ที่เอ่ยชื่อไม่ได้ (ปากตลก, ทีวีวาทียอกกำลัง๑),

ขยะในกรุงเทพฯที่ไม่มีวันหมด (ดร. พิจิตต, ปาก....?, ที่วิวาทที่ 9 ยกกำลัง 9) และปัญหาการวาง
ท่อก๊าซปดท. (ช่วงเปิดฟ้าเมืองไทย, บ้านเลขที่ 5)

ลำดับที่ 8 เรื่องการท่องเที่ยวมีจำนวน 2 เรื่องซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องของหน้าที่การงาน
ของผู้หญิง ได้แก่ การเยือนกลุ่มแม่บ้านเครื่องจักสานผัดตบชาวที่พะเยา(ช่วงเที่ยวทั่วไทย,
บ้านเลขที่ 5), การไปเยี่ยมชมร้านอาหารรถเข็นจำนวนกว่าร้อยร้านที่พระปฐมเจดีย์ (ช่วงสอง
สิงห์ลิ่งทุเรียน, 168 ชั่วโมง)

ลำดับที่ 9 เสรีภาพ 1 เรื่อง ได้แก่ เพลง Imagine ของ John Lennon ซึ่งบีเทออร์นำมาร้อง (ดาว
ล้านดวง)

ลำดับที่ 9 คนพิการ 1 เรื่อง ได้แก่ ถึงพิการทางกายใจยังสู้(ปากคนพิเศษ, ที่วิวาทที่ 9 ยกกำลัง 9)

ลำดับที่ 9 วิทยาศาสตร์ 1 เรื่อง ได้แก่ งานผี หรือยูเอฟโอที่สกัดหีบจากข่าวของช่อง 3 (ช่วง
Hot Time, 168 ชั่วโมง)

1.1.2. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะครอบครัว

จากผลการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 ของปัญญาма รักแตงามนั้น
ได้ให้ขอบเขตของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับครอบครัวว่า เป็นเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับ
ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ความรุนแรงในครอบครัว ความสัมพันธ์ทางเพศ
(ปัญญามาма รักแตงาม, 2538: 19) แต่จากการศึกษารายการประเภททอล์คโชว์และวาไรตี้โชว์
พบว่าขอบเขตของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัวนั้นแบ่งได้ออกเป็น 10 หัวข้อซึ่งจะ
นำเสนอผลในด้านปริมาณเป็นตารางดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ตารางแสดงอันดับของความถี่จากมากไปน้อยในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนา สตรีระดับครอบครัว

อันดับที่	หัวข้อเรื่อง	ปริมาณความถี่ในการนำเสนอ (ครั้ง)
1	ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในทางบวก (คู่รัก)	21
2	บทบาทของพ่อแม่ ที่มีต่อลูกในทางบวก	9
3	ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในทางลบ (คู่รัก)	8
4	บทบาทของลูก ที่มีต่อพ่อแม่ในทางบวก	6
5	การใช้ชีวิตคู่ของสามีภรรยา	3
6	ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่-ลูกในทางลบ	2
รวม		49

ตารางที่ 4 ตารางแสดงทิศทางในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัว

ลักษณะความสัมพันธ์	ทิศทางในการนำเสนอ	หัวข้อในเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัว
คู่รัก	บวก	ผู้หญิงหรือผู้ชายในอุดมคติ และวิธีเอาใจเพศตรงข้าม ความผิดหวังจากความรักระหว่างชายหนุ่มหญิงสาว
	ลบ	
สามี-ภรรยา	บวก	กลวิธีในการสานต่อชีวิตคู่ให้ยืนยาวทางคำมั่นร่างกาย และจิตใจ
	ลบ	
พ่อแม่-ลูก	บวก	การอุปถัมภ์ลูกของพ่อแม่ทั้งทางด้านการดำเนินชีวิต การงาน การศึกษาและการเงิน และการแสดงความ กตัญญูของลูกต่อพ่อแม่
	ลบ	

ภาพรวมเรื่องเนื้อหาที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีในด้านครอบครัวนั้นสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ในครอบครัวสองรูปแบบคือ แบบพ่อแม่ - ลูก และแบบสามี - ภรรยา และลักษณะความสัมพันธ์ในแต่ละรูปแบบที่ถูกนำเสนอ นั้นมี 2 ด้านคือ ลักษณะความสัมพันธ์ในด้านบวก และด้านลบ อย่างไรก็ตามภาพรวมความสัมพันธ์ในแต่ละรูปแบบ และลักษณะก็สามารถสะท้อนให้เห็นถึงหน้าที่ของสื่อประเภทรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ที่มีต่อค่านิยมในสังคมไทย กล่าวคือ

เนื้อหาที่นำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ - ลูกมีลักษณะด้านบวกเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่หัวข้อเรื่องบทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อลูกในทางบวก 9 หัวข้อ และเรื่องบทบาทที่ลูกมีต่อพ่อแม่ในทางบวกอีก 6 หัวข้อ รวมทั้งหมด 15 หัวข้อ เช่น ในรายการสบายสไตล์มยุรา ช่วง

สัมภาษณ์คำว่า พลสิทธิ์ เกี่ยวกับหน้าที่การงานว่าเริ่มต้นเข้าวงการนางแบบได้อย่างไรซึ่งเธอก็ตอบว่า เป็นเพราะคุณพ่อรู้จักกับบรรณาธิการนิตยสารในเมืองไทยจึงติดต่อให้ถ่ายขึ้นปก ส่วนคุณแม่จะฝายสนับสนุนที่บ้านคอยให้กำลังใจในการทำงานตลอด ในขณะที่ความสัมพันธ์ในด้านลบซึ่งมีปริมาณน้อยกว่ามักถูกนำเสนอเป็นเนื้อหาเพื่อสร้างอารมณ์ขัน ไม่จริงจังกับความเป็นจริง เช่น ในรายการทีวีวาที 9 ยกกำลัง 9 ที่เสนอภาพลูกสาวของรอง เจ้ามูลคดี มาเปิดเผยเรื่องลับ ๆ อាកการกลั่นปัสสาวะไม่อยู่ของพ่อ เป็นต้น ซึ่งในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า สื่อได้ตอกย้ำค่านิยมเดิมของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญต่อสถาบันครอบครัว ความกตัญญูของลูกที่ต้องมีต่อพ่อแม่ และการที่พ่อแม่อุปถัมภ์ค้าลูกไม่ว่าลูกจะอยู่ในวัยใด ซึ่งแตกต่างจากเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบพ่อแม่-ลูกในสื่อโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกาที่มีการเสนอเนื้อหาการทะเลาะเบาะแว้ง การต่อต้าน และการทำร้ายร่างกายระหว่างพ่อแม่-ลูก รวมทั้งความต้องการอิสรภาพของลูกเมื่อถึงวัยหรืออายุอันควร เช่นในรายการโอปราห์ วินฟรีย์ (Oprah Winfrey)

นอกจากนี้จากตารางที่ 3 ปริมาณเนื้อหาเรื่องความสัมพันธ์แบบคู่รักระหว่างชายหญิงที่มีจำนวนความถี่ในการนำเสนอมากถึง 29 ครั้งนั้นมีจำนวนมากกว่าปริมาณเนื้อหาเรื่องการใช้ชีวิตของสามีภรรยาที่มีความถี่เพียง 3 ครั้ง ทำให้วิเคราะห์ได้ว่า รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ ได้ให้ความสำคัญกับการหาคู่เพื่อตั้งครอบครัว มากกว่าการบำรุงรักษาครอบครัวซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเนื้อหาในละครโทรทัศน์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแนวชีวิตรักของชายหนุ่มหญิงสาว และสามีภรรยา (จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ, 2535)

นอกจากนี้จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า เนื้อหาที่แสดงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาในด้านลบ เช่น เรื่องการหย่าร้าง แยกกันอยู่ หรือ เมียน้อย นั้น ในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีการนำเสนอ ทั้งๆที่ในโลกแห่งความเป็นจริงปัญหาเรื่องการหย่าร้างเกิดขึ้นทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในแวดวงคนบันเทิง หรือผู้มีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศไทย ในแง่นี้รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ล้ำหลังกว่าละครโทรทัศน์

ส่วนเนื้อหาที่นำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์แบบคู่รักระหว่างชายหญิงนั้น มีลักษณะทางด้านบวกพร้อม ๆ กับด้านลบ อันสะท้อนให้เห็นว่า สื่อรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ได้ทำหน้าที่ที่ทั้งตอกย้ำค่านิยมเดิม แต่ในเวลาเดียวกันก็ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นผลต่อการพัฒนาสตรีในด้านการดำรงชีวิตในฐานะภรรยา หรือฐานะคู่รักในสถานการณ์ความสัมพันธ์ต่าง ๆ กัน

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ารายการ Business Variety และรายการ 07 โชว์ ไม่มีการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัว อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของรายการที่เน้นเรื่อง

ธุรกิจ ซึ่งเกี่ยวโยงไปถึงแซกรับเชิญ และเนื้อหาในรายการที่มุ่งไปสู่เรื่องที่ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวของบุคคลด้วย

จากนี้จะเป็นการนำเสนอรายละเอียดจากตารางที่ 3 ซึ่งแสดงอันดับความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับครอบครัวซึ่งจะเรียงตามลำดับความถี่ในการนำเสนอคือ

ลำดับที่ 1 เรื่องความสัมพันธ์แบบคู่รักระหว่างชายหญิงในด้านนี้มีจำนวน 21 เรื่องเช่น คุณลักษณะผู้หญิงในอุดมคติของนักแสดง นักร้องชาย (มี 2 รายการคือ ปีเตอร์ จากรายการดาวล้านดวง และดอน ธีรชาดา จากรายการทไวไลท์โชว์ และเพลง “ฉันนั้นรักสมองของเธอ” จากรายการทีนทอล์ค), ผู้หญิง และผู้ชายร้องขอ-สมหวังในความรักจากเพลงที่ร้องโชว์ในรายการ เช่น ชายคนหนึ่ง (ปีเตอร์, ดาวล้านดวง), ขวัญใจกระแสด และกลิ่นกระแสด (จันทร์กระพริบ), บทเข้าพระเช้านาง (จันทร์กระพริบ), บทเลิฟซีน(สมาคมชมดาว), ความเหงาเพราะไร้คู่ (คาร่า, สบายสไตล์มยุรา), เรื่องการขมขื่นขมขื่น (กระแสด, จันทร์กระพริบ), “ถึงหูหนวกตาบอดก็เคยโทรศัพท์จีบหนุ่มมาแล้ว” (ปากคนพิเศษ, ทิวาที่ 9 ยกกำลัง 9), “สุริยคราสทำให้ประชากรเพิ่มขึ้นผู้หญิงท้องถิ่นเพียบ เพราะออกท่องไปเคาะไล่พระอาทิตย์พระจันทร์” (ปากวัยจีบ, ทิวาที่ 9 ยกกำลัง 9), กรณีกล้อล้อตักกว่า “แข็ง แรงดีเหลือเกิน ไม่เชื่อจับดูสิคะ” ล้อตักสวนทันที่ว่า “เห็นผมเป็นอะไร จะมาให้ประชาชนจับฟรีๆ” (ปากตลก, ทิวาที่ 9 ยกกำลัง 9) เป็นต้น

ลำดับที่ 2 เรื่องบทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อลูกในทางบวก มีทั้งหมด 9 เรื่องดังนี้

เรื่องพ่อแม่สนับสนุน และช่วยเหลือบุตรด้านการดำเนินชีวิตในสังคม มี 3 กรณี คือ เนื้อหาละคร แม่ที่มาเปิดเผยตัวว่าเป็นแค่คนใช้ (พิศมัย วิไลศักดิ์) กับการเปิดเผยเรื่องลูกสาวที่หายสาบสูญไป (สิริเรียม โอแกน) ให้กับลูกสาวที่อยู่ปัจจุบัน(แอน ทองประสม) ได้รับรู้ (สมาคมชมดาว), เนอร์เซอร์กับน้ำหนักลูกที่เท่ากับครูประจำชั้น (ช่วงปากอินเตอร์, เวทิวาที่ 9 ยกกำลัง 9), ความอบอุ่นของครอบครัวในวันคริสมาสต์ (ปีเตอร์, ดาวล้านดวง)

เรื่องพ่อแม่สนับสนุน และช่วยเหลือบุตรด้านการทำงานของบุตร มี 3 กรณี คือ ปีเตอร์กับความเชื่อมั่นจากพ่อ (ดาวล้านดวง), น้ำฝน กุลนัฐกับกำลังใจจากพ่อ (ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน) และคาร่ากับการแนะนำของพ่อในการเริ่มต้นทำงาน (สบายสไตล์มยุรา) ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าในเรื่องของการช่วยเหลือลูกในเรื่องการทำงานผู้เป็นพ่อมักจะแสดงบทบาทมากกว่าแม่

เรื่องพ่อแม่สนับสนุน และช่วยเหลือบุตรด้านการศึกษา มี 2 กรณีคือ ปีเตอร์กับการเรียนภาษาไทยจากแม่(ดาวล้านดวง, สายที่โทรศัพท์เข้ามาเล่นเกมเป็นคุณแม่ที่เล่นเกมแทน

คุณพ่อที่กำลังส่งลูกไปโรงเรียน (ช่วงพาด้าพาโชค, บ้านเลขที่5)

เรื่องพ่อแม่สนับสนุน และช่วยเหลือบุตรในด้านการเงิน มี 1 กรณี คือ ผันตีผันเด่น
“แม่เป็นเพื่อนยามเหงา เป็นกระเป๋าดังค์ยามไม่มีเงิน”

ลำดับที่ 3 เรื่องสัมพันธ์แบบคู่รักระหว่างชายหญิงในด้านลบมี 8 เรื่อง คือ เรื่องของความรักต่างฐานะระหว่างเจ้าชายที่สูงศักดิ์กับสาวนางรำซึ่งทำให้ความรักไม่สมหวังดังพระยุพราช และ ภาระเกด (จันทร์กระจิบ), ผู้หญิงกลัวดาบอดแต่ต้องส่งกิ้งไม้ให้จับที่ใบไม้หน้าข้ามถนนแต่ใบไม้หลุดออกจากกิ่งตรงกลางถนนพอดี (ปากคนพิเศษ, ทิวาที่9ยกกำลัง9), ผู้กำกับสั่งให้แสดงอารมณ์สาวถูกขี้พรมจรรยา ถ้าทำไม่ได้ผู้กำกับจะสอนให้ (ปากคารา, ทิวาที่9ยกกำลัง9), ตลกงานแต่งงานมีการใช้เชือกมะนิลาเป็นมงคลสวมคอ และเล่นให้เข้าโดยการให้ตัวเจ้าบ่าวดึงคอและตัวเจ้าสาว(ผู้ชายแสดง)ตามลงมากองกับพื้นเวที (ช่วงไลฟ์โชว์, ทไวไลท์โชว์) ซึ่งในกรณีนี้ถือเป็นกรณียกเว้นเนื่องจากนำเสนออยู่ในช่วงตลก ซึ่งผู้ชมรายการรู้อยู่แล้วว่าเป็นเรื่องสมมุติ, เพลงที่ผู้หญิงคร่ำครวญถึงความรักที่สูญเสียไป เช่น กลับมารักกัน, จำเลยรัก, เอาใจช่วยเธอ (ช่วงเปิดตัวแซ่รับเชิญ, สมาคมชมดาว), เพลงที่ผู้ชายระบายความเคียดแค้น และไม่ชอบหน้าผู้หญิงที่ไม่สนใจตน เช่น “I Wanna Flush You” ของวงBlackhead (ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน), “เสียแล้วก็แล้วไป” ของกังวาลไพโร รุ่งเพชร (ทไวไลท์ไทยลูกทุ่ง, ทไวไลท์โชว์) , การหยิบยกข่าวข่มขืนสาวชาวต่างประเทศที่เกาะเสม็ด (ช่วงเพื่อนคู่คิด, บ้านเลขที่5) เป็นต้น

ลำดับที่ 4 เรื่องของลูกตอบแทนพระคุณพ่อแม่มี 6 กรณีด้วยกันคือ การยอมหยุดเรียนเพื่อทำงานหาเงินมารักษาแม่เร็งของพ่อ (น้ำฝน กุลนัฐ, ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน), ขอประกาศไม่สนใจข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ ขอเพียงพ่อแม่เข้าใจในความจริงเท่านั้น (น้ำฝน กุลนัฐ, ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน), โก๊ะตี๋ร้องขอความยุติธรรมเรื่องเงินค่าตัวที่จะนำไปไถ่ที่นาให้พ่อแม่ (เจาะใจ), เนื้อเรื่องของการเกดในตอนท้ายที่ลูกผู้สูงศักดิ์แสดงความกตัญญูต่อแม่ผู้ด้อยค่า (จิตกร, จันทร์กระจิบ, เพลง “วอนผีพ่อ” เพลงที่ระลึกถึงพระคุณครูที่เปรียบเสมือนพ่อของกังวาลไพโร รุ่งเพชร (ช่วงทไวไลท์ไทยลูกทุ่ง, ทไวไลท์โชว์), “ยังไงก็รักแม่” และการพูดถึงพระคุณแม่กับวันแม่ (เรย์, ทินทอล์ค)

ลำดับที่ 5 เรื่องการใช้ชีวิตคู่ของสามีภรรยา มีจำนวน 3 กรณี ได้แก่ การพูดคุยถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกันของคู่รัก 3 คู่ที่เป็นที่รู้จักในวงสังคม และการมอบเพชรให้ฝ่ายหญิงในช่วงคู่รักวันวาเลนไทน์ (สมาคมชมดาว), เวลาสามีกรนให้ภรรยาคิดเสียว่าร้องเพลงนะ (อาคม เอ่งฉ้วน, ปาก...?, เวทีวาทีกำลัง9) และ เรื่องสัมพันธ์รักสำคัญไฉน....? สนทนาในหัวข้อ การหย่อนสมรรถภาพทางเพศ (ช่วงมาเยี่ยมมาเยือน, บ้านเลขที่5) แต่สำหรับเรื่องสมรรถภาพ

ทางเพศที่พูดคุยได้แสดงผลว่าฝ่ายหญิงมีความสนใจและกล้าที่จะขอคำปรึกษามากกว่าบุรุษ (แพทย์, บ้านเลขที่ 5)

ลำดับที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกในทางลบ มีจำนวนทั้งหมด 2 เรื่อง คือ

เรื่องลูกประจานเรื่องของพ่อแม่ มี 1 กรณี คือ ยู่ยุดถึงเรื่องอาการอันปัสสาวะไม่ได้ของพ่อ (ปากคามา, ที่วิวาที 9 ยกกำลัง 9)

เรื่องพ่อแม่ตำหนิเสียดสีลูก มี 1 กรณี คือ ตลกเรื่องงานแต่งงาน ตัวแม่(แสดงโดยผู้ชาย)มักพูดล้อเสียดลามก เช่น “วันนี้ลูกสาวฉันจะสืบพันธุ์” “พามาผสมพันธุ์” ส่วนตัวพ่อก็พูดเสียดสีรูปลักษณะของลูกตัวเอง เช่น “บ้านฉันมันตาบอดกันหมดเลยหรือไงวะ” (หมายถึง ตาดี ตาเล็ก) (ช่วงไลฟ์โชว์, ทไวไลท์โชว์)

1.1.3. เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว

ในงานวิจัยของปัญญา รักแตงาม เรื่องการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 นั้น พบว่าเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับตนเองว่า เป็นเนื้อหาที่น่าเสนอเกี่ยวกับสุขภาพและความงาม อาชีพการงาน การศึกษาและสิทธิสตรี (ปัญญา รักแตงาม, 2538: 40) แต่จากการศึกษารายการประเภททอล์คโชว์และวาไรตี้โชว์พบว่าขอบเขตของเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัวนั้นมีลักษณะที่เหมือน และแตกต่างออกไปอันจะแบ่งได้ออกเป็น 6 หัวข้อซึ่งจะนำเสนอผลในด้านปริมาณเป็นตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงอันดับของความถี่จากมากไปน้อยในการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว

อันดับที่	หัวข้อเรื่อง	ปริมาณความถี่ในการนำเสนอ (ครั้ง)
1	อาชีพ หน้าที่การงาน	14
2	การแต่งกาย เครื่องประดับ	4
3	สุขภาพและความงาม	3
4	การศึกษา	2
5	ลักษณะนิสัยส่วนตัวของสตรี	2
6	การปรุงอาหาร	1
รวม	-	26

ลำดับที่ 1 จากตารางที่ 5 เนื้อหาพัฒนาสตรีระดับส่วนตัวที่เกี่ยวกับ อาชีพ หน้าที่การงาน ถูกนำเสนอมากเป็นอันดับแรก เช่นเดียวกับรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 จึงนับได้

ว่า รายการโทรทัศน์ประเภทนี้แสดงบทบาทที่ก้าวหน้าต่อการพัฒนาสตรีระดับส่วนตัว อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยได้วิเคราะห์เชิงคุณภาพแล้วเห็นว่า กิจทางในการนำเสนอเนื้อหารายการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัวของสตรีในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ การงานของผู้หญิงนั้นได้รับการนำเสนอในทางบวก (Constructive) กล่าวคือ นอกจากจะไม่มีการหยิบยกประเด็นปัญหาของสตรีในการทำงานขึ้นมาแล้ว (Critical) ยังแสดงให้เห็นถึงการนำทักษะของบทบาทผู้หญิงมาสร้างรายได้ให้กับตนเอง ซึ่งเนื้อหาทำนองนี้มีปรากฏอยู่ทั้งสิ้น 14 เรื่อง เช่น การลงทุนก่อตั้งธุรกิจของตนเองโดยอาศัยทักษะด้านการบ้านการเรือนซึ่งเป็นบทบาทเพศหญิงอยู่แล้ว อย่างเช่น ธุรกิจขนมไทย ธุรกิจชกอบรีด, คุณสมบัติของผู้หญิงที่จะประกอบอาชีพเดินแบบ ซึ่งถึงแม้จะเป็นการงานที่ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องของบทบาทเพศหญิงคือเรื่องความสวยความงามแต่จุดมุ่งหมายในการใช้คุณสมบัติดังกล่าวนั้นเพื่อหารายได้เลี้ยงตัวเอง (คาร์รา, สบายส์สไตล์มยุรา), การทำงานของนางเอกในกองถ่ายละครเรื่อง เกาะเกิด ในยุค 2501, 2517 และ 2540 (จันทร์กระพริบ), “ไมค์ตัวนี้ ระฆังใบนี้ อยู่คู่กับผู้หญิงคนนี้มา 12 ปี” (เวทีวาที9ยกกำลัง9), การแสดงความชื่นชมเรื่องงานแสดง และรูปร่าง หน้าตาของ 3นางเอก 3 ยุคคือ พิศมัย วิไลศักดิ์, สิเรียม ไอลาน และแอน ทองประสม แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของผู้หญิงทำงานที่ไม่ได้ใช้เพียงความสวยงามภายนอก แต่ได้ผนวกกับการใช้ความสามารถ ความถนัดที่มีอยู่ในตนเองด้วย นอกจากนี้ยังได้เล่าถึงเรื่องการไต่เต้าขึ้นมาเป็นนางเอก การใช้ตัวแสดงแทนนางเอกในการถ่ายทำ เป็นต้น (สมาคมชมดาว), การทำงานด้านดนตรีของนิกกี้ (168ชั่วโมง และ ไฮไนท์ แอท ไฮนูน)

ลำดับที่ 2 เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัวในเรื่องการแต่งกายและเครื่องประดับ ซึ่งถูกนำเสนอในด้านบวกเช่นกัน อันหมายถึงการริเริ่มที่จะเพิ่มเติมประโยชน์ที่ได้รับจากการเลือกตกแต่งตัวเองด้วยเครื่องประดับ หรือเครื่องแต่งกายของสตรี ที่จากเดิมมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดเพศชายมาเป็นการเลือกสวมใส่ไปทำงาน หรือออกงานสังคม ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวมีจำนวน 4 เรื่อง เช่น ผู้หญิงกับเพชร การเลือกเครื่องประดับชนิดต่างๆที่ประดับเพชรเพื่อใช้ในการทำงานของนางแบบ เมธินี กิ่งโพยม (สมาคมชมดาว), ช่วงดูดีมีสไตล์ (บ้านเลขที่ 5) ซึ่งช่วงดูดีมีสไตล์นี้ไม่ใช่เพียงการแนะนำการใช้ผ้าไทยมาประดับเข้ากับชุดเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงการที่สตรีรู้จักประยุกต์ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นศิลปะไทยแท้อย่างผ้าลายไทยมาออกแบบ จัดแต่งให้เป็นชุดสากลสำหรับใส่เป็นชุดวราตรี หรือชุดทำงานก็ได้ เป็นต้น

ลำดับที่ 3 เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพสตรีในเรื่องสุขภาพความงาม มีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ การเลือก และวิธีการใช้น้ำหอมเวลาไปสถานที่ต่างๆ รวมไปถึงที่โรงเรียนด้วยซึ่งเมื่อพิจารณาถึงวัยของผู้หญิง และกลุ่มเป้าหมายของรายการที่นทอล์คแล้ว เนื้อหานี้ได้แสดงจุดมุ่งหมายของการใช้น้ำหอมเพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม และแสดงฐานะทางเศรษฐกิจของตัวเองว่าสามารถใช้สิ่งของฟุ่มเฟือยได้(นทอล์ค), การดูแลผิวพรรณที่ใช้เครื่องสำอางแต่งหน้าไป

ทำงานเป็นประจำ (ช่วงเคล็ดลับความงาม, สบายสไทม์บุรา) และการดูแลรักษารูปร่าง ความงามของนางแบบซึ่งเพื่อจุดมุ่งหมายในการทำงานหาเงินเลี้ยงชีพ มิใช่เพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม (คาร์ว่า พลลิทซ์, สบายสไทม์บุรา)

สังเกตได้ว่าถึงแม้เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัวยังคงเกี่ยวข้องกับ เรื่องการแต่งกายและเครื่องประดับรวมทั้งเรื่องสุขภาพความงามอยู่ แต่จุดมุ่งหมายในการ พัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวนี้เปลี่ยนไปจากเดิมที่มีวัตถุประสงค์ในการดึงดูดเพศตรงข้าม มาเป็น การพัฒนาตัวเองเพื่อหน้าที่การงานซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้เพื่อเลี้ยงตัวให้มีกินมีใช้โดยไม่ ต้องพึ่งพาเพศตรงข้าม ดังจะเห็นได้จากเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะส่วนตัว ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหน้าที่การงานโดยเฉพาะอาชีพนักแสดง นางแบบ เนื่องจากยังจำเป็นต้อง ใช้คุณสมบัติส่วนตัวทางด้านรูปร่างหน้าตาเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ลักษณะของรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่มีผู้ชมเป็นผู้ชาย ดังนั้นใน เนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีเรื่องการแต่งกาย และสุขภาพที่อยู่ในอันดับสองและสามในตารางที่ 5 ซึ่งเดิมเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ในสื่อนี้เรื่องดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นเรื่องที่มีผู้ชายมีส่วนร่วมรับรู้พร้อมๆ กับผู้หญิง ทำให้เนื้อหาที่มีความเป็นส่วนตัวน้อยลง

ลำดับที่ 4 เนื้อหาเพื่อพัฒนาสตรีเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่รายการทอล์ค โชว์ และวาไรตี้โชว์แตกต่างจากรายการโทรทัศน์สำหรับสตรีในปี 2537 เนื่องจากในรายการ สำหรับสตรีนั้นไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาปรากฏอยู่ ในขณะที่รายการทอล์คโชว์ และ วาไรตี้โชว์ครั้งนี้พบเนื้อหาเพื่อพัฒนาสตรีระดับส่วนตัวในเรื่องการศึกษาในประเด็นใหม่ใน มี 2 เรื่อง เรื่องเกี่ยวกับการศึกษา เช่น การมุ่งมั่นที่จะเรียนให้จบ หลังจากที่ต้องพักการเรียนในปี 3 เพื่อทำงานหาเงินมารักษามิคาที่ป่วยเป็นมะเร็ง (น้ำฝน กุลนัฐ ใน ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน), การ เรียนมายากล (11 สอนทนา) ซึ่งสังเกตเห็นว่ามายากลที่ผู้หญิงเล่นยังเป็นกลที่เกี่ยวกับขนมนม เนย ของสวยงามๆ เช่น การเสกขนมออกจากหมวก ถุงกล่องดอกไม้ ดอกไม้เปลี่ยนสี เป็นต้น ในขณะที่ฝ่ายชายได้แสดงกลที่แสดงยากกว่า เช่น การเรียกไฟ การดึงผ้า และลูกปิงปองออก จากปาก การเสกหนังสือพิมพ์ให้เป็นธนบัตร การเสกของให้หายได้ เป็นต้น อีกทั้งยังเสนอรูป ลักษณะภายนอกให้เป็นมืออาชีพมากกว่านักแสดงมายากลผู้หญิง ที่มีภาพของมือสมัครเล่น หรือ เล่นเป็นงานอดิเรกเท่านั้น เช่น การแต่งกาย ผู้หญิงจะใส่ชุดไปเที่ยวธรรมชาติเสื้อยืด กางเกง ยีนส์ แต่ผู้ชายจะสวมใส่ชุดนักมายากล ใส่สูทผูกหูกระต่าย เป็นต้น

ถึงแม้ว่าในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์มีการนำเสนอเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีใน เรื่องการศึกษา แต่ทว่ายังคงมีปริมาณความถี่ในการนำเสนออยู่น้อยอยู่ ทั้งๆที่การศึกษาเป็นกลไก สำคัญที่ทำให้ผู้หญิงก้าวหน้า ดังเช่นในการวิจัยของ สายสมร เอยตรงการ (2529) ที่ศึกษา

งานเขียนของ ดอกไม้สด และ ก.สุรางคนางค์ ผู้ซึ่งผลิตงานนวนิยายในช่วงที่สังคมไทยกำลังมีการเปลี่ยนแปลง (พ.ศ. 2475-2493) พบว่า นักเขียนทั้งสองได้ให้ภาพของบทบาทและสถานภาพของสตรีในยุคใหม่ที่พยายามก้าวไปตามการเคลื่อนไหวของสังคมว่า “...สถานภาพด้านการศึกษาที่มีความสำคัญ เพราะการศึกษาจะช่วยให้สตรีมีความคิดดี และมีความมั่นใจ” (กาญจนา แก้วเทพ, 2539: 173)

ลำดับที่ 5 เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัวของสตรีในเรื่องของลักษณะนิสัยส่วนตัวมีจำนวน 2 เรื่อง ซึ่งเรื่องหนึ่งยังคงแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยในบทบาทผู้หญิง ได้แก่ การสะสมสิ่งของประทับใจของคาราสาว หญิง ชัชชา (ทินทอลล์) ในขณะที่อีกเรื่องหนึ่งได้แสดงถึงการพัฒนานิสัย การมองโลกจากบทบาทผู้หญิงไปสู่บทบาทแบบเพศชาย (หญิง ชัชชา, ทินทอลล์) และการพัฒนาตัวละครที่เป็นนางเอกของละครโทรทัศน์เรื่อง “เก็บใจไว้เพื่อรัก” จากเดิมที่มีนิสัยข่มขำ ไม่กล้าแสดงออก ขี้แพ้ เชื่อฟังผู้ใหญ่ และไม่กล้าคัดค้านคนที่ตนเองหลงรักอยู่ แต่ต่อมาหลังจากที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ ได้รู้จักการพึ่งพาตนเอง ได้เห็นและเรียนรู้ชีวิตของคนอื่นในโลกที่กว้างขึ้นทำให้ตัวเองมีทางเลือกในการใช้ชีวิตที่เหลื่อมมาขึ้น ดังนั้นเมื่อกลับมาที่เมืองไทยอีกครั้งนางเอกคนนี้ก็จึงมีลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้ามกับสมัยก่อน กล่าวคือมีความมั่นใจในตนเอง กล้าต่อสู้และเผชิญกับความจริง มีความอดทน และรู้จักหลบหลีก ซึ่งทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งเรื่องหน้าที่การงาน ความรักที่ทำให้มีฐานะที่ร่ำรวย (ไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน)

ลำดับที่ 6 เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสตรีในระดับคุณลักษณะส่วนตัวในเรื่องการดูแลสุขภาพ มีเพียง 1 เรื่อง คือ การแนะนำวิธีดูแลสุขภาพฝรั่งโดยก๊กผู้ชาย ในช่วงมีออรัยจากง่วนเซียง(สบายสไตล์มยุรา)

1.2. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ (Gender Related)

1.2.1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง หรือ ชาย

1.2.2. เนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศ

1.2.3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสตรี

สถาบันวิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ตารางแสดงภาพรวมปริมาณเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ประเภทเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศ	จำนวนหัวข้อ
เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองเพศ	52
เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศชาย	37
เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง	29
เนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศ	14
เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรี	2

ภาพรวมที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศในครั้งนี้พบว่า เนื้อหาในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์นั้นได้นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองเพศ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศชายโดยเฉพาะกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิงโดยเฉพาะมากที่สุด นั้นแสดงว่าที่ผู้วิจัยเคยกล่าวไว้ในบทนำว่า รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์นั้นไม่เกี่ยวกับเพศ หรือไม่มีเพศนั้นอาจจะไม่ถูกต้อง เพราะมีเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศปรากฏอยู่เพียง 14 คะแนนเท่านั้น แต่อาจเรียกได้ว่าเป็น “รายการที่ผู้หญิงดูได้ ผู้ชายดูดี” มากกว่า กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมายของรายการครอบคลุมทั้งสองเพศ เพราะจากเนื้อหาที่แสดงอยู่ในตารางที่ 6 ทั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า น่าจะเป็นเพราะจำนวนผู้ชมรายการซึ่งเป็นผู้กำหนดความนิยมของรายการที่มีผลโดยตรงกับรายได้ของผู้ผลิตรายการจากค่าโฆษณา นั้น มีทั้งเพศหญิง และเพศชาย

นอกจากนี้จากตารางที่ 6 ผู้วิจัยพบว่าปริมาณหัวข้อของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศชายโดยเฉพาะ (37 หัวข้อ) มีความใกล้เคียงกับปริมาณหัวข้อของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง โดยเฉพาะ (29 หัวข้อ) ซึ่งทำให้ ผู้ชมทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างได้เรียนรู้ และเข้าใจกันและกัน ไม่พร้อมๆกับการได้รับความบันเทิงจากการชมรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ ซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นของรายการโทรทัศน์ประเภทนี้

สำหรับเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศนั้นถูกนำเสนอเป็นอันดับรองสุดท้าย ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าผู้ผลิตรายการไม่นิยมนำเสนอเนื้อหาประเภทนี้มากนักเนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ไม่สามารถเรียกร้องความสนใจของผู้ชมได้สูงเท่ากับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศใดเพศหนึ่ง หรือทั้งสองเพศ ซึ่งสร้างความรู้สึกร่วมให้กับคนดูได้ง่าย

ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรีโดยเฉพาะนั้นแทบจะไม่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นของรายการประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ จึงอยู่ในอันดับสุดท้ายเพียง 3 เรื่องเท่านั้น ผลเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่า เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรีโดยเฉพาะ อย่าง การถูกข่มขืน การถูกล่วงเกินทางเพศ หรือ การถูกทำร้ายร่างกายนั้นจำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการนำเสนอแบบเผชิญ

หน้า และผู้ถูกทรมานกรรมซึ่งเป็นผู้หญิงจะต้องเป็นผู้ให้ข้อเท็จจริงด้วยตนเองในรายการตัว ซึ่งรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ตามแนวคิดเรื่องการนำเสนอรายการปกิณกะบันเทิงของไทยนั้นยังคงย่ำอยู่เสมอว่า รายการเช่นนี้จะมุ่งสร้างความบันเทิงเป็นสำคัญ ไม่เน้นสาระหนักสมองเพราะต้องการให้ผู้ชมได้พักผ่อน และคลายความเครียด เช่น รายการจันทร์กระจิบ ที่เน้นแนวคิดที่จะนำเสนอเรื่องราวในอดีตที่ยังมีสิ่งที่ดีงาม และมีคุณค่าที่น่าประทับใจภายใต้แสงจันทร์ (ศิริพงษ์ สุทธิโยธิน, 2535: 200) หรือ รายการทไวไลท์โชว์ ซึ่งมีการจัดลำดับการนำเสนอโดยการเอาส่วนที่เป็นความบันเทิงที่ผู้ชมชอบมากมานำเสนอก่อน แล้วเอาเนื้อหาสาระแฝงไว้ในแต่ละส่วนของความบันเทิง (ศิริพงษ์ สุทธิโยธิน, 2535: 190) เป็นต้น ปรากฏการณ์นี้บ่งบอกถึงสถานภาพของรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทย (Milestone) ว่า ยังคงนำเสนอเฉพาะแต่ประเด็นตามกระแส และนำเสนอประเด็นต่างๆ ในทางบวก ยังคงไม่พัฒนาวิธีการนำเสนอแบบเผชิญปัญหา หากรายการโทรทัศน์ประเภทนี้ของไทยยังคงยึดมั่นในแนวทางดังกล่าว และหลีกเลี่ยงการนำเสนอแบบเผชิญหน้ากับปัญหาสังคมอยู่ เช่นนี้ โอกาสที่เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรีโดยเฉพาะจะจะมีน้อย เช่นเดียวกับประเด็นปัญหาสังคม ผู้ชมก็ไม่มีโอกาสรับรู้ถึงภัยอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับตัวเองหรือกับคนใกล้ชิด รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงก็จะมีวันได้รับการแก้ไข หรือกำจัดให้สิ้น

อย่างไรก็ดีผลการวิจัยข้างต้นนั้นยังมีข้อจำกัดในเรื่องของรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่ครอบคลุมรายการที่มีการนำเสนอประเด็นสตรีอย่างรายการ “เฉียด” ที่เน้นนำเสนอเหตุการณ์ที่เป็นภัยพิบัติ อุบัติเหตุ หรืออาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงกับแขกรับเชิญที่มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ต่อไปนี้จะป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศที่นำเสนอในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ดังนี้

เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศ

1. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองเพศ

เนื้อหาประเภทนี้เป็นเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับครอบครัว เนื่องจากครอบครัวเกิดจากการสร้างสานความสัมพันธ์ของคนทั้งสองเพศ ไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางบวกหรือลบ และเนื้อหาบางส่วนก็เป็นเนื้อหาจากเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีในระดับโลกภายนอกอันเช่น กิจกรรมและวัฒนธรรมวัยรุ่น เนื่องจากคนวัยนี้กำลังเป็นวัยที่มีความสนใจคล้ายคลึงกันทั้งเพศหญิง และเพศชาย เช่น แฟชั่นการแต่งตัว บุคคลในวงการบันเทิง ความสวยความหล่อ วิธีดึงดูดใจเพศตรงข้าม เป็นต้น

2. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศชาย

นอกจากปัจจัยด้านความแตกต่างทางสรีระดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นที่แบ่งแยกเนื้อหาออกตามเพศแล้ว ความคล่องตัวจากทางสรีระยังอำนวยความสะดวกให้เพศชายสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้มากกว่าเพศหญิง และพื้นที่ที่เฉพาะเพศชายเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องได้ย่อมกว้างขวางกว่าสตรี อันได้แก่ วงการตลก(เจาะใจ) วงการเมือง(168 ชั่วโมง, ทีวีวาทีกอล์ฟ 9) วงการทหาร ตำรวจ(168 ชั่วโมง) การกีฬา (ทีนทอล์ค, ทีวีวาทีกอล์ฟ 9) วงการมายากล (11 สนทนา) วงการธุรกิจร้านอาหาร(สบายสไตล์มยุรา, บ้านเลขที่ 5) วงการภาพยนตร์ (168 ชั่วโมง) ส่วนความสนใจเฉพาะด้านก็เกี่ยวกับการเมือง(บ้านเลขที่ 5, 168 ชั่วโมง) ยาเสพติด (07 โซร์) และอารมณ์รักเพศหญิงที่มีแต่ความรุ่มร้อน โกรธแค้น และตรงไปตรงมา

3. เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง

เนื้อหาประเภทนี้เป็นเนื้อหาบางส่วนจากเนื้อหาเพื่อการพัฒนาสตรีระดับคุณลักษณะ ส่วนตัวอันได้แก่ การทำงานนางแบบ การแต่งกาย เครื่องประดับ สุขภาพร่างกาย และการพัฒนาคุณลักษณะนิสัย เพราะการพัฒนาคุณลักษณะทั้งสามมีข้อจำกัดให้ใช้ได้เพียงสรีระของสตรี และจะปฏิบัติตามเพื่อเรียกร้องความสนใจของเพศตรงข้ามเท่านั้น ดังนั้นเพศชายจึงไม่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์เพื่อตนเองได้ ในเรื่องของความสนใจพิเศษก็มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัย ได้ตั้งผู้วิจัย และผู้ร่วมวิจัยเพศชายเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ตัดสินต่างๆ และปรากฏผลว่า ความสนใจและงานอดิเรกของเพศหญิงจะครอบคลุมเรื่อง การพยากรณ์(บ้านเลขที่ 5) การร่วมสนุกกับเกม (บ้านเลขที่ 5, 168 ชั่วโมง) ของสะสม (ทีนทอล์ค) ละคร(จันทร์กระพริบ) และอารมณ์รักต่อเพศชายที่ปราศจากความรุนแรง

เนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเพศ

มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ วัฒนธรรม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับความสนใจของเพศใดเพศหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล

เนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรี

ในการศึกษาดังนี้พบเนื้อหาประเภทนี้เพียง 2 เรื่องเท่านั้นคือ การพูดถึงการฆ่าข่มขืน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกาะเสม็ด ซึ่งผู้ที่นำเสนอปัญหานี้เป็นแขกรับเชิญเพศหญิง (ช่วงเพื่อนคู่คิด, บ้านเลขที่ 5), การกล่าวกระทบกระทั่งเป็นการประกวดนางงามกับการทำลายสถิติหน้าอกใหญ่ (ปากเหรียญทอง, ทีวีวาทีกอล์ฟ 9)

และที่น่าสังเกตก็คือเนื้อหาเกี่ยวกับประเด็นสตรีปรากฏอยู่ในการแสดงตลกเป็นจำนวนมาก แต่กรณีที่เป็นการแสดงตลกถือว่าเนื้อหาดังกล่าวเป็นการสมมุติขึ้นเพื่อสร้างความบันเทิงให้กับคนดู และผู้ชมก็มีความเข้าใจร่วมกันว่าเป็นเพียงเรื่องตลกเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เนื้อหาที่ตลกนำมาเสนอเพื่อความบันเทิง เช่น การแต่งตัวยั่ววน การใช้วาจาหยาบโลนเกี่ยวกับผู้หญิง (ช่วงไลฟ์โชว์, ทวีไลฟ์โชว์) เช่น เทียบผู้หญิงไล่จับผู้ชายว่าเป็นไก่ , วันนี้จะพาลูกสาวไปสืบพันธุ์ (แต่งงาน), อาการรุ่มร้อนทางเพศที่เกินความจริงของฝ่ายหญิงที่ใช้ผู้ชายแสดง

2. การวิเคราะห์บทบาททางเพศผ่านวิธีการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทย

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้การศึกษาออกเป็น 4 ลักษณะเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัยให้มากที่สุด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปริมาณตัวละครที่ถูกนำเสนอ
2. การวิเคราะห์ลักษณะรายการ
3. การวิเคราะห์พิธีกร
4. การวิเคราะห์แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ

1. ปริมาณตัวละครที่ถูกนำเสนอ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ตารางแสดงปริมาณตัวละครรวมทั้งหมดทั้งพิธีกร แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ

ชื่อรายการ	ตัวละครชาย	ตัวละครหญิง	ตัวละครกึ่งชายหญิง*	รวมทั้งหมด
Business Variety	4	3	-	7
07 โชว์	14	1	5	20
168 ชั่วโมง	16	11	-	27
ดาวล้านดวง	8	8	1	17
Twilight Show	16	14	3	33
สมาคมชมดาว	6	9	1	16
Teentalk	25	10	-	35
สบายสไตล์มยุรา	1	3	-	4
เจาะใจ	10	-	-	10
Hi Night at Hi Noon	8	4	3	15
11 สันทนา	10	3	-	13
จันทร์กระจิบ	15	10	-	25
บ้านเลขที่ 5	6	12	1	19
ทีวีวาที 9 ยกกำลัง 9	53	39	3	95
รวม	192	127	17	336
คิดเป็นร้อยละ	57	38	5	100

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าจากจำนวนตัวละครทั้งหมดที่เป็นพิธีกร ผู้ช่วยพิธีกร แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ 33 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 100 นั้นมีตัวละครเพศชายปรากฏในรายการทั้ง 14 รายการเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนตัวละครทั้งหมดคือ 192 คนหรือร้อยละ 57 ในขณะที่ตัวละครเพศหญิงปรากฏไม่ถึงครึ่งหนึ่งของทั้งหมดคือ 127 คนหรือร้อยละ 38 สรุปได้ว่า จำนวนตัวละครเพศชายเป็นจำนวนที่ Over-Represented เนื่องจากในความเป็นจริง ประชากรชาวไทยที่เป็นเพศชายมีจำนวนน้อยกว่าประชากรเพศหญิง นอกจากนี้ยังพบตัวละครเพศใหม่ที่มีภาพเป็นกึ่งเพศชายกึ่งเพศหญิงโดยวิเคราะห์จากการแต่งกาย และ/หรือ อากัปกิริยาวิธีการพูดอีกจำนวน 17 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 5 และเมื่อนำปริมาณตัวละครหญิง และชายมาหาความสัมพันธ์กับเรื่องของเพศรายการซึ่งจะนำเสนอข้อมูลต่อไปนั้นจะพบว่า จำนวนตัวละครแต่ละเพศที่ปรากฏในรายการหนึ่ง ๆ จะไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะทางเพศของรายการเลย

2. ลักษณะสุนทรียะทางเพศของรายการ

* ตัวละครกึ่งชายหญิง หมายถึง ตัวละครชายที่มีลักษณะเบี่ยงเบนทางเพศ

ตารางที่ 8 ตารางแสดงลักษณะสุนทรียะทางเพศขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ตัดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
Business Variety	ชาย	*	*	*		*		*	*	*		*		*	*	*		*		*	
168 ชั่วโมง	ชาย	*		*		*		*		*		*		*		*		*		*	*
เจาะใจ	ชาย	*				*		*	*	*		*		*	*	*		*		*	
ดาวล้านดวง	หญิง		*		*		*	*	*		*		*	*				*		*	*
สมาคมชมดาว	หญิง		*				*	*	*		*		*	*				*		*	*
สบายดีโตสมัยบูรา	หญิง		*	*	*		*	*	*		*	*	*	*				*		*	*
HiNight at HiNoon	หญิง	*	*		*		*	*	*		*	*	*	*				*		*	*
จันทร์กระจ่าง	หญิง		*				*	*	*		*	*	*	*				*		*	*
บ้านเลขที่ 5	หญิง		*		*		*	*	*		*	*	*	*				*		*	*
ทไวไลท์โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	*	*	*	*	*	*	*	*		*		*	*	*	*	*	*	*	*	*
ทีนทอล์ค	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	*	*	*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
07 โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	*	*	*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ทีวีวาที 9ยกกำลัง 9	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	*	*	*	*	*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
11 สนทนา	ไม่มีเพศ	*	*			*	*	*	*		*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

ตารางที่ 9 ตารางแสดงลักษณะที่ไม่มีสุนทรียะแบบบูรณาการหรือสตรีพิเศษขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ติดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
11 สทนา	ไม่มีเพศ	*	*			*	*	*	*	*		*	*	*	*			*	*		*

ตารางที่ 10 ตารางแสดงลักษณะสุนทรียะแบบบูรณาการขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ติดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
Business Variety	ชาย	*	*	*		*		*	*	*		*	*	*	*	*		*	*	*	
168 ชั่วโมง	ชาย	*		*		*		*		*		*		*		*	*	*		*	*
เจาะใจ	ชาย	*				*		*	*	*		*		*	*	*		*		*	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ตารางแสดงลักษณะสุนทรีย์แบบสตรีเพศขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรีย์ทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ตัดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
ดาวล้านดวง	หญิง		*		*		*		*		*		*		*		*		*		*
สมาคมชมดาว	หญิง		*		*		*		*		*		*		*		*		*		*
สบายสไตล์มยุรา	หญิง		*	*	*		*		*		*		*		*		*		*		*
HiNight at HiNoon	หญิง	*	*		*		*		*		*		*		*		*		*		*
จันทร์กระจิบ	หญิง		*		*		*		*		*		*		*		*		*		*
บ้านเลขที่ 5	หญิง		*		*		*		*		*		*		*		*		*		*

ตารางที่ 12 ตารางแสดงลักษณะสุนทรีย์ทั้งสองเพศโดยมีลักษณะบุรุษเพศมากกว่าสตรีเพศขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรีย์ทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ตัดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
ทไวไลท์โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ทีนทอล์ค	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

ตารางที่ 13 ตารางแสดงลักษณะสุนทรีย์ทั้งสองเพศโดยมีลักษณะสตรีเพศมากกว่าบุรุษเพศขององค์ประกอบในการนำเสนอรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ชื่อรายการ	สุนทรีย์ะทางเพศ	วิธีการนำเสนอ																			
		ชื่อรายการ		ชื่อช่วงรายการ		บรรยากาศการสนทนา		ตำแหน่งรายการ (เวลาออกอากาศ)		ลักษณะฉาก		แสงสี		กลุ่มเป้าหมาย		มีส่วนร่วมในรายการ		ตัดต่อ		วัตถุประสงค์	
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
07 ไร่	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ทีวีวาที9ยกกำลัง9	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 8 ได้ยืนยันความเป็นจริงว่ารายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทยกลุ่มตัวอย่างนั้นไม่ได้เป็นรายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศทั้ง 14 รายการ กล่าวคือมีเพียง 1 รายการคือ รายการ 11 สนทนา เท่านั้นที่เป็นรายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศ ส่วนรายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบบรูซเพศซึ่งถือว่าเป็นรายการที่มีลักษณะของเพศชายมีจำนวน 3 รายการ ได้แก่ รายการ Business Variety, รายการ 168 ชั่วโมง และรายการเจาะใจ ในขณะที่รายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบสตรีเพศ ซึ่งถือว่าเป็นรายการที่มีลักษณะของเพศหญิงมีจำนวนมากที่สุดคือ 6 รายการอันได้แก่ รายการดาวล้านดวง รายการสมาคมชมดาว รายการสบายสไตล์มยุรา รายการไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน รายการจันทร์กระจ่างพริน และรายการบ้านเลขที่ 5 ส่วนรายการอีก 4 รายการนั้นเป็นรายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบสองเพศ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 แบบกล่าวคือแบบแรกคือรายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบเพศชายมากกว่าเพศหญิงได้แก่ รายการทไวไลท์โชว์ และรายการทีนทอล์ค ส่วนแบบที่สองคือรายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ได้แก่ รายการ 07 โชว์ และรายการทีวีวาที 9 ยกกำลัง 9

จากผลการศึกษารายงานข้างต้นทำให้สามารถสรุปคุณสมบัติที่บ่งบอกรายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศ รายการที่มีสุนทรียะแบบบรูซเพศ รายการที่มีสุนทรียะแบบสตรีเพศ และรายการที่มีสุนทรียะทั้งสองเพศได้ดังต่อไปนี้

1. รายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศ (ตารางที่ 9)

ลักษณะของรายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1. ชื่อรายการไม่แสดงสุนทรียะทางเพศแบบเพศชาย หรือหญิงกลับเน้นไปที่องค์กรมากกว่า ได้แก่ รายการ 11 สนทนา

1.2. บรรยากาศในการสนทนาไม่มีความโดดเด่นในด้านการสร้างความบันเทิงอย่างสูงสุด หรือสาระสูงสุดที่ผู้ชมจำเป็น หรือปรารถนาที่จะรับรู้ กล่าวคือ สัมภาษณ์บุคคลที่เป็นที่รู้จักในสังคมโดยไม่มีการค้นหาเอกลักษณ์ของแขกรับเชิญก่อนเพื่อเปิดประเด็นที่น่าสนใจ ใช้วิธีการตั้งคำถามเปิดให้โอกาสแขกรับเชิญเป็นผู้ควบคุมบรรยากาศ และเนื้อหาในรายการได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นองค์ประกอบต่างๆของรายการนี้ไม่สามารถให้ความชัดเจนในเรื่องการนำเสนอแบบบทบาทเพศชาย หรือหญิง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะของรายการไม่มีเพศว่าเป็นรายการที่ไม่มีบุคลิกเฉพาะของรายการ

1.3. พิธีกรไม่มีชื่อเสียง ไม่สามารถแสดงความเป็นตัวของตัวเองได้ว่าจะมีจุดยืนบนบทบาทเพศใด และไม่เป็นที่นิยมของผู้ชมเมื่อเทียบกับแขกรับเชิญที่มาในรายการ ดังนั้นแขกรับเชิญจึงสามารถควบคุมบรรยากาศในรายการได้ชัดเจนกว่าพิธีกร ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้รายการแบบไม่มีเพศนี้แตกต่างจากรายการแบบสองเพศ และเป็นเอกลักษณ์ของรายการ แต่ยังไม่

สามารถพิสูจน์ได้ว่าเอกลักษณ์ดังกล่าวนี้เป็นคุณสมบัติของรายการแบบไม่มีเพศ เนื่องจากมีรายการเช่นนี้อยู่เพียงรายการเดียว

2. รายการที่มีสุนทรียะแบบบุรุษเพศ (ตารางที่ 10)

ลักษณะของรายการที่มีสุนทรียะแบบบุรุษเพศมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1. ชื่อรายการ และชื่อช่วงรายการแสดงสุนทรียะแบบเพศชาย เช่น เจาะใจ (ตรงไปตรงมา), Business Variety (พื้นที่ของผู้ชาย), 168 ชั่วโมง (การนับค่านวนเวลา)

2.2. แสง และสีสันทที่ใช้ในฉากจะเป็นสีสด สีสดกกัน ไม่มีการผสมแสงนวล และไม่มีการใช้แสงแบ่งคนดูซึ่งเป็นการแสดงความเปิดเผยต่อสาธารณะ เช่น ฉากของรายการเจาะใจ (โลโก้สีแดง พื้นฉากสีฟ้าและไฟสว่างทั้งสตูดิโอ)

2.3. บรรยากาศการสนทนาเป็นไปเพื่อต้องการความจริง (Fact) มีพยานหรือหลักฐานประกันความน่าเชื่อถือ และถือเป็นการให้สิทธิในการรับรู้แก่ประชาชนคนดูอย่างแท้จริง เช่น รายการ 168 ชั่วโมง ช่วง Hot Time ที่มีการพูดคุยถึงเรื่องงานผีที่สัปดาห์จะมีทั้งภาพข่าวและพยานที่อยู่ในเหตุการณ์มากกว่า 1 คนมายืนยัน, รายการเจาะใจ เรื่องการโกงค่าตัวของโกะตี้ มีการเชิญคู่กรณีรวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องมาเผชิญหน้าและพูดคุยกันให้เกิดความเข้าใจภายในช่วงเวลาที่กำหนด มีพยานในวงการตลกเข้ารับรู้การพูดคุยครั้งนั้น

3. รายการที่มีสุนทรียะแบบสตรีเพศ (ตารางที่ 11)

ลักษณะของรายการที่มีสุนทรียะแบบสตรีเพศมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1. ชื่อรายการ และชื่อช่วงรายการแสดงสุนทรียะแบบเพศหญิง เช่น จันทร์กระพริบ (ความเย็นสบาย ความโรแมนติก), สมาคมชมดาว (การชุมนุม ความสวยงาม ความโรแมนติก ความประทับใจ), บ้านเลขที่ 5 (พื้นที่ของผู้หญิง) หรือ ช่วงดาวระยิบ ของรายการดาวล้านดวง, ช่วงเคล็ดลับความงาม (การความงามทางร่างกายของผู้หญิง) ของรายการสบายสไตล์มยุรา เป็นต้น

3.2. แสงสี และสีสันทบนฉากแสดงความนุ่มนวล กลมกลืน ไม่ใช้สีที่ตัดกันอย่างรุนแรง เช่น ฉากของรายการจันทร์กระพริบ (สีฟ้าแทนน้ำเงิน สีครีมแทนสีสเปคโตรไลท์ สีชมพูแทนสีแดง, ฉากของรายการไฮไนท์ แอท์ ไฮนูน (ไม่มีการใช้แสงสเปคโตรไลท์โดยตรงแต่สร้างความสว่างโดยใช้ความฟุ้งของแสง) เป็นต้น

3.3. บรรยายการสนทนาระหว่างพิธีกร ผู้ช่วยพิธีกรและแขกรับเชิญ ผู้ร่วมรายการ เป็นไปในแบบเดียวกับวงสนทนาของผู้หญิง กล่าวคือ การรักษาน้ำใจ การทอเสียงให้นุ่ม เสียง หัวเราะสูง ๆ มีการยกเว้นคำถามที่ล่วงล้ำถึงเรื่องส่วนตัวของแขกรับเชิญมากเกินไป หัวข้อในการสนทนามักไม่พ้นเรื่องของความรัก เรื่องครอบครัว เรื่องความประทับใจ เช่น รายการ สมาคมชมดาว, รายการจันทร์กระจิบ

3.4. วัน และเวลาออกอากาศอำนวยความสะดวกให้ผู้ชมคนดูเพศหญิงมากกว่าชาย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของรายการเพศหญิง เช่น รายการสบายสไตล์มยุรา ในวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00 - 9.00 น., รายการบ้านเลขที่ 5 ในวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 07.00 - 09.00 น. ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำหรับแม่บ้าน เป็นต้น

4. รายการที่มีสุนทรียะแบบสองเพศ (ตารางที่ 12 และ 13)

ซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับรายการที่ไม่มีสุนทรียะทางเพศกล่าวคือ

4.1. ชื่อรายการไม่แบ่งแยกลักษณะสุนทรียะแบบเพศหญิงหรือชายในทันที ได้แก่ รายการ 07 โซว์, รายการทไวไลท์โซว์, รายการทีนทอล์ค และรายการทีวีวาทีก่าลิ่ง 9

4.2. แสงสีที่ใช้ในรายการมีความหลากหลายผสมกันทั้งสุนทรียะทั้งแบบหญิง และชาย

4.3. บรรยายการสนทนามีความหลากหลายและมุ่งเน้นการมอบความบันเทิงอย่างสูงสุดและสาระความจริงอย่างสูงสุดเช่นกันในเวลาเดียว

4.4. ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวของรายการสองเพศ กับรายการไม่มีเพศดังกล่าวไว้แล้วนั้นก็คือการแสดงบทบาททางเพศที่เด่นชัดของพิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกร

อย่างไรก็ดีรายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบสองเพศยังสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทตามสุนทรียะแบบที่เพศหนึ่งมีมากกว่าอีกเพศหนึ่ง ดังนี้

1. รายการที่มีสุนทรียะแบบบุรุษเพศมากกว่าสตรีเพศ (ตารางที่ 12)

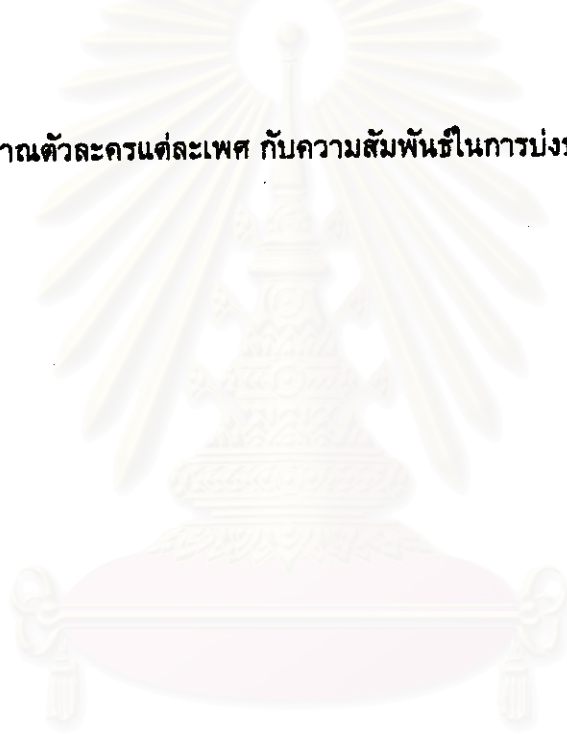
2. รายการที่มีสุนทรียะแบบสตรีเพศมากกว่าบุรุษเพศ (ตารางที่ 13)

1. รายการที่เน้นสุนทรียะแบบบุรุษเพศมากกว่าสตรีเพศ ได้แก่ รายการทไวไลท์โซว์ และรายการทีนทอล์ค โดยมีปัจจัยสำคัญคือ ลักษณะเด่นของพิธีกร (ไทรภพ ลิมปพิท, ทไวไลท์โซว์) (เรย์ แมคโดนัลด์, ทีนทอล์ค) ซึ่งเป็นพิธีกรชายเดี่ยวผู้ที่เป็นที่นิยมชมชอบของผู้ชมรายการทั้งสองรายการสามารถทำหน้าที่ดึงบรรยายการที่เป็นสุนทรียะแบบหญิงให้กลับมาเป็นสุนทรียะแบบชายได้ในเวลาอันสั้น และบ่อยครั้ง โดยใช้ความถี่ในการปรากฏ ร่วมกับคุณ

สมบัติเฉพาะส่วนตัวที่มีอยู่ เช่น หน้าตาที่ขึงขัง เอาจริงเอาจัง การใช้เสียงและดวงตา (ทไวไลท์ โซร์), ความหล่อ รูปร่าง ความซุกซน การใช้เสียงและดวงตา(ทินทอลล์ค)

2. รายการที่เน้นสุนทรียะแบบสตรีเพศมากกว่าบุรุษเพศ ได้แก่ รายการ07โซร์, รายการทีวีวาที9ยกกำลัง9 ซึ่งมีปัจจัยสำคัญเช่นเดียวกับรายการที่มีลักษณะเพศชายนำเพศหญิง คือ พิธีกร ซึ่งในรายการ07โซร์ ถึงแม้จะเป็นพิธีกรชายคู่ แต่วัตถุประสงค์ของรายการคือการให้ความบันเทิงมากกว่าสาระความจริง ซึ่งมีอิทธิพลควบคุมบุคลิกท่าทางที่แสดงออกของพิธีกรทั้งสอง ส่วนรายการทีวีวาที9ยกกำลัง9 ได้ใช้ความดีในการประกวด และคุณสมบัติเฉพาะส่วนตัวที่มีอยู่ของ กรรณิกา ธรรมเกษร มาใช้ในการดึงบรรยากาศแบบผู้ชายมาสู่บรรยากาศแบบผู้หญิง เช่นเดียวกับ ไตรภพ และเรย์ คือ ความสวย การแต่งหน้า ความหวานในคำพูด โทนเสียง และการใส่อารมณ์

2.2 ปริมาณตัวละครแต่ละเพศ กับความสัมพันธ์ในการบ่งบอกสุนทรียะทางเพศของรายการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณตัวละครกับลักษณะสุนทรียะทางเพศของรายการกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศของรายการ	เปรียบเทียบปริมาณตัวละครผู้ชายกับผู้หญิง
เจาะใจ	ชาย	ผู้ชายทั้งหมด
Business Variety	ชาย	ผู้ชาย เท่ากับ ผู้หญิง
168 ชั่วโมง	ชาย	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
คว้านดวง	หญิง	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
HiNightat HiNoon	หญิง	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
จันทร์กระจิบ	หญิง	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
บ้านเลขที่ 5	หญิง	ผู้หญิง มากกว่า ผู้ชาย
สมาคมชมดาว	หญิง	ผู้หญิง มากกว่า ผู้ชาย
สบายสไตล์มยุรา	หญิง	ผู้หญิง มากกว่า ผู้ชาย
ทไวไลท์โชว์	สองเพศที่มีลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิง	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
ทีนทอล์ค	สองเพศที่มีลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิง	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
07โชว์	สองเพศที่มีลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชาย	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
ทีวีวาทีออกกำลัง9	สองเพศที่มีลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชาย	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง
11 สันทนา	ไม่มีเพศ	ผู้ชาย มากกว่า ผู้หญิง

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ปริมาณตัวละครเพศชายในรายการเพศชายและรายการสองเพศที่เน้นลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิงนั้นจะมีจำนวนมากกว่าตัวละครเพศหญิง และน่าสังเกตว่ารายการเพศชาย ไม่มีการนำเสนอตัวละครเพศหญิงส่วนๆ เช่น รายการ Business Variety ที่มีจำนวนตัวละครเพศชายเท่ากับเพศหญิง รายการ 168 ชั่วโมง ซึ่งนำเสนอตัวละครเพศชายมากกว่าเพศหญิง รายการเจาะใจ ที่นำเสนอตัวละครชายล้วน เป็นต้น

อย่างไรก็ดีผู้ผลิตรายการ “เจาะใจ” ให้สัมภาษณ์ว่ามีได้คำนึงถึงจำนวนผู้ชายผู้หญิงเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกแขกรับเชิญ “จริงๆ แล้วคนไม่ได้คิดแบบมีหลักการแต่สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มพวกที่อยู่ในข่าว Talk Of The Town ซึ่งเจาะใจมีวิธีการที่จะได้บุคคลในข่าวมา กลุ่มที่สองจะขึ้นอยู่กับหัวข้อในรายการแต่ละตอน เช่น เทศกาลเลือกตั้ง เจาะใจก็ทำ แต่ช่วงหลังเริ่มมีน้อย ส่วนมากตั้งหัวข้อแล้วเอาคนมาพูดให้เกี้ยวโยง และกลุ่มที่สาม คือเลือกตามบุคคล ซึ่งเจาะใจทำมากที่สุดและถือว่าเป็นเจาะใจที่แท้จริง จะเป็นบุคคลที่น่าสนใจจริงๆ หรือองค์กร ชุมชน ชมรมนั้น ชมรมนี้”

ส่วนรายการเพศหญิง และรายการสองเพศที่มีลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชายนั้นนำเสนอตัวละครหลากหลายคือมีทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศกึ่งชายหญิง อีกทั้งยังมีการสลับความมากน้อยของจำนวนตัวละครผู้ชายผู้หญิง และที่สำคัญไม่มีรายการใดที่มีแต่ตัวละครผู้หญิงเท่านั้น ลักษณะเช่นนี้อาจตีความได้ว่า ตัวละครเพศหญิงเพียงอย่างเดียวยังไม่สามารถทำให้รายการประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์มีความน่าสนใจต่อผู้ชมได้ ต้องใช้ความสนุกสนานจากความแตกต่างของบทบาทเพศชายกับบทบาทเพศหญิงมาสร้างความบันเทิง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในวงการการผลิตรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทย เพศหญิงยังคงต้องพึ่งพาเพศชาย หรือทำให้เข้าใจอีกว่าผู้ผลิตรายการที่มีลักษณะเป็นเพศหญิงนี้ใจกว้างพอที่จะเปิดโอกาสให้เพศชาย และเพศกึ่งชายหญิง ได้ใช้สิทธิในการปรากฏตัวของตนได้อย่างเสรีในระดับหนึ่ง

2.3. ปริมาณ และลักษณะฉากกับความสัมพันธ์ในการบ่งบอกเพศของรายการ

ถึงแม้ว่ารายการทอล์คโชว์และวาไรตี้โชว์ที่ออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อสาธารณะและภาพทุกภาพเสียงทุกเสียงที่นำเสนอย่อมเป็นเรื่องสาธารณะทั้งสิ้น แต่ฉากในรายการโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ต้องมีการสร้างความหมายขึ้นโดยผู้ผลิตรายการเพื่อเป็นตัวแทนของสถานที่จริงซึ่งจะทำให้ผู้ชมเข้าใจวัตถุประสงค์ของรายการ บรรยายภาค และมีความรู้สึกมีส่วนร่วมในรายการด้วย (ศิริพงศ์ สุทธิโยธิน, 2535 : 29 ; นิติพัฒน์ วิจิตรภาพ, 2537 : 13) ดังนั้นเมื่อพิจารณาเกณฑ์ที่จะนำมาศึกษาเรื่องบทบาททางเพศในวิธีนำเสนอรายการขององค์กรกระจายเสียงของสวีเดนที่มีการตั้งเกณฑ์ตามความคาดหวังของค่านิยมสังคมในเรื่องบทบาททางเพศกับสถานที่ไว้ว่าสตรีจะแสดงความสนใจในบรรยายภาคส่วนตัว และควรสนใจในกิจกรรมภายในบ้าน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้รหัสว่า พื้นที่ของเพศหญิง (Domestic) ส่วนพื้นที่ที่ผู้ชายสนใจบรรยายภาคสังคมมากกว่ากิจกรรมในบ้าน และควรสนใจกิจกรรมอาชีพที่ทำนอกบ้านซึ่งหมายถึงที่สาธารณะโดยใช้รหัสในการตีความหมายฉากประเภทนี้ว่า พื้นที่ของเพศชาย (Public) ซึ่งเมื่อนำมาลงรหัสร่วมกับผู้ช่วยลงรหัสเพศชายปรากฏผลดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ตารางแสดงปริมาณของประเภทฉากต่างๆในรายการที่มีสุนทรียะทางเพศที่แตกต่างกันทั้ง 5 แบบ

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศของรายการ	ประเภทฉาก
Business Variety	ชาย	พื้นที่ของเพศชาย
168 ชั่วโมง	ชาย	พื้นที่ของเพศชาย
เจาะใจ	ชาย	พื้นที่ของเพศชาย
07โชว์	สองเพศลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชาย	พื้นที่ของเพศชาย
ทีวีวาที9ยกกำลัง9	สองเพศลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชาย	พื้นที่ของเพศชาย
11 สันทนา	ไม่มีเพศ	พื้นที่ของเพศชาย
สบายสไตล์มยุรา	หญิง	พื้นที่ของเพศชายมากกว่าเพศหญิง
ทไวไลท์โชว์	สองเพศลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิง	พื้นที่ของเพศชายมากกว่าเพศหญิง
ทีนทอล์ค	สองเพศลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิง	พื้นที่ของเพศชายมากกว่าเพศหญิง
ดาวล้านดวง	หญิง	พื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
สมาคมชมดาว	หญิง	พื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
HiNightat HiNoon	หญิง	พื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
จันทร์กระจิบ	หญิง	พื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย
บ้านเลขที่ 5	หญิง	พื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 16 ตารางแสดงลำดับความถี่ในการนำเสนอฉากประเภทต่างๆจากมากไปน้อย

ประเภทฉาก	ความถี่ในการนำเสนอ
พื้นที่ของเพศชาย	6
พื้นที่ของเพศหญิง มากกว่า พื้นที่ของเพศชาย	5
พื้นที่ของเพศชาย มากกว่า พื้นที่ของเพศหญิง	3
พื้นที่ของเพศหญิง	-

จากตารางที่ 15 และ 16 สามารถสรุปได้ว่าประเภทฉากที่นำเสนอในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์กลุ่มตัวอย่าง มีการนำเสนอฉากที่แทนพื้นที่ของเพศชายอย่างเดียวนมากที่สุด แต่ไม่มีการนำเสนอฉากที่แทนพื้นที่ของเพศหญิงล้วนๆเลย ปรากฏการณ์เช่นนี้อาจวิเคราะห์ได้จากหลายนัยคือ ประการแรก แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ส่วนใหญ่บนจอโทรทัศน์ยังคงเป็นเอกลักษณ์ของผู้ชาย หรือ ประการที่สอง เป็นเพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อสาธารณะ ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ตามความคาดหวังของสังคมแบบดั้งเดิมนั้นพื้นที่สาธารณะเป็นพื้นที่ของเพศชาย ดังนั้นแม้แต่ฉากในรายการโทรทัศน์ที่มีสุนทรียะทางเพศแบบสตรีเพศเพียงอย่างเดียวก็ยังคงนำเสนอฉากประเภทแทนพื้นที่ของเพศชายและเพศหญิงผสมกัน ตัวอย่างเช่น ในรายการบ้านเลขที่ 5 ถึงแม้ว่าฉากทุกฉากที่เห็นจะเป็นฉากพื้นที่ภายในบ้าน เช่น ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องนั่งเล่น หรือ

ในสวน แต่เมื่อพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกร หรือแขกรับเชิญได้เข้าไปอยู่ในฉากนั้นทุกสิ่งปฏิบัติคนไม่เหมือนกับเวลาที่อยู่ในบ้านจริงๆ พิธีกรและผู้ช่วยพิธีกรยังต้องคำนึงถึงคนดูที่อยู่ทางบ้าน อากัปกริยาและวิธีการสนทนาจะต้องเป็นแบบทางการอีกด้วย

นอกจากนี้จากตารางที่ 15 ผู้วิจัยสังเกตเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสุนทรียะทางเพศของรายการกับประเภทของฉากว่า รายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบบุรุษเพศนั้นจะไม่มีฉากนำเสนอฉากที่แทนพื้นที่ของผู้หญิงผสมอยู่เลย เช่น รายการเจาะใจ รายการBusiness Variety และ รายการ168ชั่วโมง ในขณะที่รายการที่มีสุนทรียะทางเพศแบบสตรีเพศกลับนำเสนอฉากที่แทนพื้นที่ของผู้ชายผสมอยู่กับฉากที่แทนพื้นที่ของพวกเขาด้วย เช่น รายการสบายสไตล์มยุรา รายการบ้านเลขที่5 รายการสมาคมชมดาว เป็นต้น

จากนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของฉากแต่ละประเภทดังนี้

1. ฉากที่แสดงพื้นที่ของเพศชาย

ฉากดังกล่าวอยู่ในรายการทั้งหมด 6 รายการคือ รายการBusiness Variety ซึ่งใช้สตูดิโอถ่ายทำจัดฉากเป็นโต๊ะทำงาน หรือโต๊ะข่าว, รายการ 07โชว์ จัดฉากให้เป็นการแสดงบนเวที มีผู้ชมในห้องส่ง, รายการ168ชั่วโมง จัดฉากให้เป็นการแสดงบนเวที ฉากจริงที่องค์พระปฐมเจดีย์ จ.นครปฐม, รายการเจาะใจ ฉากแบบสภากาแฟมีผู้ชมในห้องส่ง, รายการ11สนทนา ฉากโต๊ะทำงาน และรายการทีวีวาทียอกกำลังเก่า ฉากโรงแรมชายหาดสลักับฉากโพเดียมเพื่อกล่าวสุนทรพจน์

สังเกตได้ว่าความสัมพันธ์ของประเภทฉากกับสุนทรียะทางเพศของรายการที่มีลักษณะเป็นเพศชายจะปรากฏให้เห็นใน 3 รายการคือ รายการ Business Variety, รายการ168ชั่วโมง และรายการเจาะใจ นอกจากนั้นฉากที่แทนพื้นที่ของเพศชายนั้นยังไปปรากฏในรายการไม่มีเพศคือรายการ 11 สนทนา รวมทั้งอีก 2 รายการเป็นรายการสองเพศและมีลักษณะสุนทรียะแบบสตรีเพศมากกว่าบุรุษเพศอีกด้วยคือ รายการ07โชว์, รายการ ทีวีวาทียอกกำลังเก่า ซึ่งการปรากฏของฉากที่แทนพื้นที่เพศชายในรายการสองเพศในลักษณะเพศหญิงมากกว่าเพศชายนี้ได้แสดงให้เห็นถึงการขยายพื้นที่ของเพศหญิงไปสู่พื้นที่ของเพศชาย หรือ การที่เพศหญิงได้นำเรื่องราวของตนเองซึ่งเป็นรายละเอียดที่อยู่ในรายการสุนทรียะแบบสตรีเพศ เข้าไปสู่มิติพื้นที่สาธารณะของเพศชาย

2. ฉากที่แสดงพื้นที่ของเพศหญิง

พื้นที่ของผู้หญิง เช่น ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องแต่งตัว ในบริเวณบ้าน เป็นต้นนั้นไม่มีปรากฏล้วนๆอยู่ในรายการกลุ่มตัวอย่างเลย ดังนั้นรายการที่มีลักษณะสุนทรียะแบบสตรีเพศจึงไม่มีความสัมพันธ์กับเรื่องของฉากที่เป็นตัวแทนสถานที่ของเพศหญิง ทั้งนี้จะเนื่องมาจากธรรมชาติของสื่อโทรทัศน์ที่เป็นสื่อสาธารณะ ภาพที่ปรากฏก็ย่อมต้องมีความสาธารณะตามธรรมชาติของสื่อหนึ่งๆด้วย

3. ฉากที่แสดงพื้นที่ของทั้งสองเพศผสมกัน

รายการที่น่าเสนอโดยใช้ฉากพื้นที่สองเพศสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1. ฉากที่แสดงพื้นที่ของเพศชายมากกว่า พื้นที่ของเพศหญิง

มี 3 รายการคือ รายการทไวไลท์โชว์ ซึ่งมีฉากของการแสดงบนเวทีมากกว่า ห้องรับแขกที่มีเพียง 2 ฉาก, รายการทีนทอล์ค มีฉากห้องน้ำชาย ฉากห้างสรรพสินค้า มากกว่าห้องส่วนตัวและบ้าน และรายการสบายสไตล์มยุรา มีเพียงฉากแรกฉากเดียวที่เป็นห้องรับแขกในบ้าน ส่วนอีก 2 ฉากใน 2 ช่วงเป็นฉากห้องแต่งตัวดาราในสตูดิโอถ่ายทำและร้านอาหาร

ส่วนในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของฉากกับเพศของรายการนั้นมีเพียงรายการทไวไลท์โชว์ และรายการทีนทอล์คเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับเพศของรายการที่มีสองเพศและมีลักษณะเพศชายมากกว่าเพศหญิง

3.2. ฉากที่แสดงพื้นที่ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ฉากประเภทนี้ปรากฏอยู่ใน 5 รายการ ซึ่งทั้ง 5 รายการนี้ล้วนเป็นรายการที่มีสุนทรียะทางเพศของรายการแบบสตรีทั้งสิ้น คือ รายการดาวล้านดวง เสนอฉากในห้องรับแขกมากกว่าฉากการแสดงบนเวที , รายการสมาคมชมดาว ใช้ฉากห้องรับแขกมากกว่าฉากสถานที่ทำงานของผู้ร่วมรายการ, รายการไฮไนท์แอ็ทไฮนูน เสนอฉากห้องรับแขกเป็นหลัก ผสมฉากในห้องน้ำหญิง ในบริเวณบ้านในมิวสิควิดีโอมากกว่าฉากการแสดงบนเวที , รายการจันทร์กระพริบ ที่ใช้ห้องรับแขกเป็นหลัก แล้วเสริมด้วยการแสดงบนเวที และรายการบ้านเลขที่ 5 ใช้ฉากแต่ละมุมในบ้านบ่อยครั้งเพื่อให้พิธีกรนั่งประจำเป็นหลัก ส่วนสถานที่นอกบ้านมีเพียง 2 ฉากคือกว้านพะเยา กับร้านอาหาร

3. พิธีกร และผู้ช่วยพิธีกร

พิธีกร และผู้ช่วยพิธีกร เป็นส่วนสำคัญในรายการโทรทัศน์ เพราะมีอิทธิพลต่อการรับชมรายการของผู้ชม และหากพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรนำเสนอรายการได้อย่างน่าสนใจ เนื้อหาที่รายการนำเสนอก็จะน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากหน้าที่ของพิธีกรคือต้องเป็นกันเองกับผู้ชม หรือแขกรับเชิญและผู้ร่วมรายการ ควบคุมรายการให้ดำเนินไปตามเป้าหมายไม่ให้เกิดกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการพูดออกนอกเรื่องที่ตั้งประเด็นไว้ เพราะจะทำให้ผู้ชมเกิดความสับสนในเรื่องราวที่พูดได้ ดังนั้นคุณสมบัติของพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรจึงต้องเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพดี ที่สำคัญต้องมีทักษะในการพูดเป็นอย่างดี กล่าวคือ ต้องสามารถโน้มน้าวใจผู้ชม แขกรับเชิญ ผู้ร่วมรายการเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปกับการนำเสนอได้ และหากเป็นพิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกรที่ผู้ชมให้ความเชื่อถืออย่างมากแล้วบทบาททางเพศที่พิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกรนั้นก็จะได้ความชื่นชม แล้วกลายเป็นแม่แบบให้แก่ผู้ชมได้ โดยเฉพาะผู้ชมที่เป็นเด็ก (Gunter, Barrie : 10-11)

จากนี้จะทำการวิเคราะห์ตัวละครที่เป็นพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ปริมาณพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรแต่ละเพศ
2. บทบาทในรายการที่ถูกนำเสนอ ซึ่งแบ่งเป็น 3 บทบาทคือ
 - 2.1. บทบาทตัวละครสำคัญ (Main)
 - 2.2. บทบาทตัวละครรอง (Support)
 - 2.3. บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย หรือกลางๆ (Equal)
3. บทบาททางเพศที่พิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรแสดงออกมาทางรูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะทางอารมณ์ และความสามารถ โดยแบ่งออกเป็น 3 บทบาทคือ
 - 3.1. บทบาทแบบเพศชาย
 - 3.2. บทบาทแบบเพศหญิง
 - 3.3. บทบาทแบบสองเพศ
 - 3.3.1. มีลักษณะโอนเอียงไปทางเพศชายมากกว่าเพศหญิง
 - 3.3.2. มีลักษณะโอนเอียงไปทางเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 17 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสุนทรียะทางเพศของรายการและจำนวนเพศของพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทย

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศ ของรายการ	จำนวนพิธีกรจำแนกตามเพศ		
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศกึ่งชายหญิง
Business Variety	ชาย	1	1	-
168 ชั่วโมง	ชาย	2	-	-
เจาะใจ	ชาย	2	-	-
ดาวล้านดวง	หญิง	1	1	1
สมากมชมดาว	หญิง	-	2	-
สบายสไตล์มยุรา	หญิง	-	1	-
HINight at HINoon	หญิง	2	1	-
จันทร์กระจ่าง	หญิง	1	1	-
บ้านเลขที่ 5	หญิง	3	4	-
ทไวไลท์โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	1	-	-
กินทอล์ค	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	1	1	-
07โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	2	-	-
ทีวีวาทีออกกำลัง9	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	-	1	-
11 สันทนา	ไม่มีเพศ	1	-	-
รวม	-	17	13	1

จากตารางที่ 17 วิเคราะห์ปริมาณพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรถูกนำเสนอ นั้นสามารถแสดงให้เห็นว่าพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรในรายการเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่ยังคงมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือ พิธีกรชายมี 17 คน และพิธีกรหญิงอีก 13 คนแสดงให้เห็นว่าโลกของรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ยังคงถูกจับจองโดยเพศชายมากที่สุด และผู้หญิงยังคงเป็นจำนวนที่น้อยกว่าประชากรผู้หญิงในความเป็นจริง (Under-Represented)

ตารางที่ 18 ตารางแสดงปริมาณพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกรเพศต่างๆตามบทบาทที่ถูกลำเสนอ
ในรายการ

เพศของพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกร	จำนวนบทบาทที่ถูกลำเสนอในรายการ			
	ตัวละครสำคัญ	ตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	ตัวละครรอง	รวม
ชาย	4	8	5	17
หญิง	5	2	6	13
กึ่งชายหญิง	-	-	1	1
รวม	9	10	12	31

จากตารางที่ 18 ได้เปรียบเทียบปริมาณการให้บทบาทความสำคัญของตัวละครระหว่างพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรแต่ละเพศ แล้วปรากฏผลดังนี้

1. รายการทอล์คโชว์และวาไรตี้โชว์ได้นำเสนอพิธีกรตัวละครสำคัญเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายกล่าวคือ จากตัวละครสำคัญทั้งหมด 9คนเป็นเพศหญิง 5 คน(ร้อยละ 56) เป็นเพศชาย 4คน(ร้อยละ 44) ซึ่งน่าสังเกตว่า ถึงแม้โดยภาพรวมแล้วผู้หญิงจะมีโอกาสเป็นพิธีกรน้อยกว่าผู้ชาย (จากตารางที่ 17) แต่ผู้หญิงที่ได้เป็น ก็จะได้เป็นตัวละครสำคัญ หรืออาจหมายความว่า ในทางกลับกันว่า ผู้หญิงที่จะมีโอกาสเป็นตัวละครสำคัญจะต้องมีความโดดเด่นอย่างมาก

2. รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ได้นำเสนอพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรเพศชายให้เป็นตัวละครที่มีบทบาทไม่เด่นไม่ด้อยมากที่สุด กล่าวคือ 8 คน (ร้อยละ 47) จากจำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรเพศชายทั้งหมด 17คน ในขณะที่เพศหญิงให้เป็นตัวละครรองมากที่สุดกล่าวคือ 6 คน(ร้อยละ 46) จากพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกรเพศหญิงทั้งหมด 13 คน ผลการวิจัยในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงจะได้รับบทบาทในรายการเพียง 2 ลักษณะคือ ถ้าไม่เป็ตัวละครสำคัญ ก็ได้เป็นตัวละครรอง ในขณะที่ผู้ชายยังรักษาบทบาทในรายการของคนที่มีบทบาทไม่เด่นไม่ด้อยเท่านั้น

เมื่อได้ทราบถึงผลการให้ความสำคัญของบทบาทตัวละครของพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรแต่ละเพศแล้ว ลำดับต่อไปจะเป็นผลการวิเคราะห์ว่า บทบาททางเพศที่พิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรชาย และหญิงได้นำเสนอตนเองออกไปนั้นจะเป็นไปตามบทบาททางเพศที่ตรงตามลักษณะเพศทางชีวภาพของตนเองมากน้อยเพียงใด

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า เนื่องจากสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อสาธารณะ และเป็นสื่อที่ผู้ผลิตรายการทำงานกันเป็นทีม และพิธีกร ผู้ช่วยพิธีกรก็เป็นส่วนหนึ่งของทีมงานผลิต ดังนั้นการปรากฏตัวของผู้หญิง และผู้ชายในรายการต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อให้เข้ากับวัตถุประสงค์และรูปแบบ

ของรายการเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ ทั้งพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรจึงไม่สามารถแสดงบทบาททางเพศตามลักษณะเพศทางชีวภาพของตนเองได้เสมอไปในขณะดำเนินรายการ หากทว่าต้องมีเพียงบทบาททางเพศที่รูปแบบรายการได้กำหนดให้ไว้แล้วเท่านั้น เช่น แม้ว่าผู้หญิงมีลักษณะเพศทางชีวภาพแบบเพศหญิง ก็ต้องแสดงท่าทางก้าวร้าวซึ่งเป็นบทบาทแบบเพศชาย หรือมีลักษณะเพศทางชีวภาพแบบเพศหญิงแล้ว ก็ต้องแสดงความอ่อนโยนซึ่งเป็นบทบาทแบบเพศหญิง

ตารางที่ 19 ตารางแสดงปริมาณพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกรเพศต่างๆตามบทบาททางเพศที่นำเสนอในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทย

เพศของพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกร	ลักษณะของบทบาททางเพศที่นำเสนอในรายการ				รวม
	เพศชาย	เพศหญิง	เพศชายมากกว่าเพศหญิง	เพศหญิงมากกว่าเพศชาย	
ชาย	13	-	3	1	17
หญิง	-	2	2	9	13
กึ่งชายหญิง	-	-	-	1	1
รวม	13	2	5	11	31

จากตารางที่ 19 สามารถสรุปภาพรวมได้ว่า ในบรรดาพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรเพศชายทั้งหมด 17 คนมีพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรที่แสดงบทบาทเพศชายเป็นจำนวนมากที่สุดคือ 13 คน (ร้อยละ 76) ส่วนพิธีกรและผู้ช่วยพิธีกรเพศหญิงจากจำนวนทั้งหมด 13 คนกลับพบว่าแสดงบทบาททางเพศแบบผสมในลักษณะที่มีลักษณะทางเพศแบบหญิงมากกว่าเพศชายจำนวน 9 คน (ร้อยละ 69) ถือว่าเกินครึ่งหนึ่งของบรรดาพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรหญิงทั้งหมด

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรผู้หญิงที่เล่นบทบาทเพศแบบผู้หญิงอย่างเดียว (2 คน) กับ จำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรผู้หญิงที่เล่นบทบาทเพศแบบผสมหญิงชาย (11 คน) ถึงแม้จะยังมีจำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรผู้หญิงที่เล่นบทบาทผสมในแบบเพศหญิงมากกว่าชาย (9 คนจาก 11 คน) ก็ตามนั้น ก็สามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้หญิงต้องนำลักษณะบทบาทแบบเพศชายมาผสม ซึ่งเป็นคุณสมบัติคล้ายกับนางเอกในละครโทรทัศน์ที่มีนิสัยแก่นแก้ว แต่อย่างไรก็ดี การผสมนั้นต้องไม่ผสมจนสัดส่วนลักษณะบทบาทเพศชายเกินลักษณะบทบาทเพศหญิง (2 คน) ปรากฏการณ์เช่นนี้แสดงให้เห็นว่ารายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ต้องการผู้หญิงในแบบที่ยังเป็นผู้หญิง แต่ต้องมีสัดส่วนผสมของผู้ชายพอประมาณไม่มากเกินไป

ส่วนการเปรียบเทียบจำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรผู้ชายที่เล่นบทบาทเพศแบบผู้ชายอย่างเดียว (13 คน) กับจำนวนพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรผู้ชายที่เล่นบทบาทเพศแบบผสมหญิงชาย (4 คน) พบว่า จำนวนผู้ชายที่เล่นบทบาทเพศแบบผสมนี้มีน้อยกว่า อีกทั้งเมื่อผสม

ลักษณะบทบาททางเพศแล้วยังคงมีลักษณะบทบาทเพศชายมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้ที่สำคัญก็เพื่อไม่ให้มีการล้ำเส้นไปเป็นอีกเพศหนึ่ง หรือ หมายความว่า ผู้ชายสามารถแสดงบทบาททางเพศแบบผสมลักษณะความเป็นหญิงความเป็นชายได้ แต่ไม่อนุญาตให้เปลี่ยนไปเป็นอีกเพศหนึ่ง หรือ ข้ามเพศ หรือ ผิดเพศนั่นเอง ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 19 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบทบาททางเพศในรายการแบบเพศชายนั้นได้สงวนสิทธิ์ไว้สำหรับผู้ชายเท่านั้น นั่นคือ พิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรที่แสดงบทบาททางเพศในรายการแบบเพศชายมีทั้ง 13 คนและทั้ง 13 คนก็เป็นพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรเพศชายทั้งสิ้น

ต่อไปนี้จะป็นรายละเอียดของคุณสมบัติของบทบาททางเพศที่นำเสนอในรายการของพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรประจำรายการกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

จากปริมาณของตัวละครที่เป็นพิธีกรแต่ละเพศแล้ว หากวิเคราะห์ถึงบทบาทความสำคัญของตัวละครที่ถูกนำเสนอพร้อมทั้งนำผลการวิจัยโดยองค์การกระจายเสียงของสวีเดน (หน้า 29) มาใช้ร่วมเป็นเกณฑ์การตัดสินคุณสมบัติที่พิธีกรเพศต่าง ๆ ถูกนำเสนอในรายการทั้ง 14 รายการโดยเรียงลำดับตามจำนวนมากที่สุดไปยังจำนวนน้อยที่สุดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 ตารางแสดงปริมาณพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกรที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครต่างๆ ในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

เพศของพิธีกร และผู้ช่วยพิธีกร	บทบาทที่ถูกนำเสนอในรายการ		
	ตัวละครสำคัญ	ตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	ตัวละครรอง
ชาย	4	8	5
หญิง	5	2	6
กึ่งชายหญิง	-	-	1

อันดับที่ 1 พิธีกรที่เป็นเพศชายทั้งหมดที่ถูกนำเสนอในบทบาทพิธีกรชายคู่ซึ่งมีบทบาทไม่เด่นและไม่ด้อยกว่ากัน

มีจำนวน 8 คนหรือ 4 คู่ อันได้แก่ สัญญา คุณากรและสันติสุข พรหมศิริ พิธีกรประจำรายการ 07 ไซร์, จอห์นนี่ และวิบูลย์ พิธีกรประจำรายการ 168 ชั่วโมง, ดำรง พุฒตาลและสัญญา คุณากร พิธีกรประจำรายการเจาะใจ และ โจ้ ก้อง พิธีกรประจำรายการไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

พิธีกรทั้ง 8 คนสวมสูทสีเข้าคู่กันแต่ไม่เหมือนกัน ส่วนใหญ่ผูกเนคไท เว้นแต่พิธีกรคู่ประจำรายการไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน ทรงผมเรียบร้อยเป็นเงามั่นแต่งหน้าตามธรรมชาติ สรูปภาพรวมแล้วถูกนำเสนอในแบบเพศชาย วัยทำงาน

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

พิธีกรทั้ง 4 คู่แสดงลักษณะทางอารมณ์แบบชายผสมอารมณ์แบบเพศหญิงคือ มีทั้งจริงจัง ทั้งเปิดเผยและไม่เปิดเผยอารมณ์ ไว้ท่า ทำท่ายก เป็นตัวของตัวเอง อารมณ์การแลกเปลี่ยนบทพูดจึงเป็นไปในลักษณะอารมณ์ทำงานกับเพื่อนร่วมงาน จะเห็นได้ชัดในพิธีกรคู่ประจำรายการ 168 ชั่วโมง (จอห์นนี่-วิบูลย์) และรายการไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน (โจ-ก้อง)

(iii) ความสามารถ

เป็นแบบผู้ชาย คือ เชื้อมั่นในตนเอง มีวิธีการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ หรือคำพูดที่ถูกเสียดสีดูถูก เช่น สัญญา คุณากร กับสันติสุข พรหมศิริ มีคอนยอกคนชมทำนองอยู่ตลอดเวลาในรายการ 07 โขว์

อันดับที่ 2 พิธีกรเพศหญิงที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครรอง หรือผู้ช่วยพิธีกร และพิธีกรหญิงที่อยู่ในพิธีกรคู่ชายหญิงแต่มีบทบาทน้อยกว่าพิธีกรชาย

มีจำนวน 6 คน อันได้แก่ ปุ้ม พิธีกรหญิงประจำรายการ Business Variety, ไคอาน่า พิธีกรประจำช่วงของรายการทีนทอล์ค, เมธินี กิ่งโพยม พิธีกรประจำช่วงของรายการไฮไนท์ แอ็ท ไฮนูน, เก๋ พิธีกรประจำช่วงเที่ยวทั่วไทยของรายการบ้านเลขที่ 5, พิธีกรประจำช่วงอร่อยนอกบ้านของรายการบ้านเลขที่ 5 และพิธีกรประจำช่วงเพื่อนคู่คิดของรายการบ้านเลขที่ 5 ซึ่งสามารถตีความได้ว่าเบื้องหลังผู้ชายโดดเด่นย่อมมีผู้หญิงยืนอยู่คู่กัน หรือคอยช่วยเหลืออยู่ข้างหลังเสมอ

ตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอออกมาตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

เสื้อผ้า การแต่งหน้าและทรงผมเป็นผู้หญิงมีเพียง 2 คนคือ ไคอาน่า พิธีกรประจำช่วงของรายการทีนทอล์ค, พิธีกรประจำช่วงอร่อยนอกบ้านของรายการบ้านเลขที่ 5 ส่วนอีก 4 คนปรากฏออกมาในลักษณะเพศชายมากกว่าหญิง ใส่สูทเข้าชุดกับกางเกง ชุดผู้หญิงทำงาน เสื้อยืดกางเกงเลแบบกλό่งถ่ายภาพ เป็นต้น ซึ่งถ้าพิจารณาจากคุณสมบัติ

ข้อนี้สะท้อนให้เห็นได้ว่า เมื่อใดที่ผู้หญิงจะเป็นผู้ช่วยผู้ชาย ผู้หญิงเปลี่ยนแปลงเสื้อผ้า บุคลิกท่าทางให้เป็นผู้ชายไปด้วย

(iii) ลักษณะทางอารมณ์

โอนอ่อนผ่อนตาม เป็นผู้ฟัง ผู้รับรู และผู้ตามมากกว่า แสดงความซาบซึ้งต่อสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัว อันเป็นลักษณะอารมณ์แบบผู้หญิง เช่น เมธินี กับการชื่นชมดนตรีคลาสสิก ในช่วงร้อยแปดพันเก้าของรายการ 168 ชั่วโมง, หรือ เก๋ พิธีกรช่วงเที่ยวทั่วไทยแสดงความประทับใจกับบรรยากาศกว้านพะเยา ซึ่งเมื่อสื่อปล่อยให้ลักษณะทางอารมณ์แบบสตรีเพศเช่นนี้ ถูกนำเสนอขึ้นมาในตัวพิธีกรหญิงที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครรอง หรือผู้ช่วยพิธีกร และพิธีกรหญิงที่อยู่ในพิธีกรคู่ชายหญิงแต่มีบทบาทน้อยกว่าพิธีกรชาย ย่อมแสดงให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์ยังคงยึดบทบาทของผู้หญิงในรูปแบบตามที่สังคมกำหนดไว้

(iii) ความสามารถ

มีความสามารถแบบผู้หญิงอย่างเดียวก็น่าจะมี 2 ตัวอย่างคือ ไดอาน่า พิธีกรประจำช่วงของรายการทีนทอล์ค, พิธีกรประจำช่วงอร้อยนอกบ้านของรายการบ้านเลขที่ 5 ที่แสดงความเปราะบางให้เห็นอยู่ในน้ำเสียง ส่วนผู้ช่วยพิธีกร หรือ พิธีกรร่วมจำนวนที่เหลือมีความสามารถแบบผู้ชายผสมผู้หญิงอยู่ คือ มีความมั่นใจในคำพูด เฉลียวฉลาด เชื่อมั่นในตัวเอง แต่ยังคงพูดจาตามน้ำ คือถ้าไม่ตามพิธีกรหลัก ก็ตามแซกรับเชิญ เช่น เมธินี, พิธีกรประจำช่วงอร้อยนอกบ้านของรายการบ้านเลขที่ 5 และพิธีกรประจำช่วงเพื่อนคู่คิดของรายการบ้านเลขที่ 5 เป็นต้น

อันดับที่ 3 พิธีกรเพศชายที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครรอง หรือผู้ช่วยพิธีกร และพิธีกรชายที่อยู่ในพิธีกรคู่ชายหญิงซึ่งมีบทบาทน้อยกว่าพิธีกรหญิง

มีจำนวน 5 คนเท่ากับพิธีกรหญิงที่ถูกนำเสนอในบทบาทพิธีกรหลักที่จะนำเสนอต่อไปสำหรับผู้ช่วยพิธีกรเพศชาย หรือพิธีกรเสริมเพศชาย ได้แก่ หนุ่ม กรรชัย ผู้ช่วยพิธีกรประจำรายการดาวล้านดวง, ดร. อภิวัฒน์ พิธีกรประจำรายการจันทร์กระจิบ, ยอดมณู ภมรมนตรี พิธีกรประจำรายการบ้านเลขที่ 5, ต้น ตระการ พิธีกรเสริมประจำรายการบ้านเลขที่ 5 และ พิธีกรประจำช่วงเปิดครัวทั่วไทยของรายการบ้านเลขที่ 5

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) รูปลักษณ์ภายนอก

ตัวละครส่วนใหญ่ถูกนำเสนอในแบบเพศชายทั้งสิ้นคือ บางคนสวมสูทสีซีดจาง หรือสีดำ น้ำเงิน ส่วนใหญ่ผูกเนคไท ทรงผมเรียบร้อยเป็นเงามัน แต่งหน้าตามธรรมชาติ เว้นแต่

พิธีกรประจำช่วงเปิดครัวทั่วไทยของรายการบ้านเลขที่ 5 ที่แต่งเสื้อยืด กางเกงยีนส์ โบหน้าทรงผมไม่ได้รับการตกแต่ง

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

โอนอ่อนผ่อนตามในแบบผู้หญิง เป็นผู้ฟัง ผู้รับรู้ และผู้ตามมากกว่า มีความขื่นลงทางอารมณ์น้อย บรรยายมากกว่าวิเคราะห์หรือสรุป เสียงเบา มีการทอดเสียงให้นุ่ม เช่น ดันตระการ, นุ่ม กรรชัย เป็นต้น แต่ตัวละครประเภทนี้บางตัวแสดงลักษณะทางอารมณ์แบบเพศชายบ้างในบางครั้งซึ่งไม่มากเท่ากับอารมณ์แบบเพศหญิง เช่น ดร. อภิวัฒน์ เสริมคำถามของตนเองเข้าไปในการสัมภาษณ์คุณพิศมัยในเรื่องการทำงานละครกระเทด (จันทร์กระพริบ)

(iii) ความสามารถ

แสดงความสามารถแบบบุรุษเพศตามหลักเรื่องการแบ่งงานกันทำตามเพศ (Sexual Labor Of Division) เช่น เพราะเป็นผู้ชายที่แข็งแรงจึงต้องช่วยยกของรางวัล หยิบอุปกรณ์ประกอบการสัมภาษณ์ เช่น ดร. อภิวัฒน์ (จันทร์กระพริบ) , ยอดมณู และดันตระการ(บ้านเลขที่ 5) เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสามารถแบบสตรีก็มีปรากฏให้เห็นเช่น ความไม่มั่นใจ การยอมทำตามผู้อื่น ไม่เป็นผู้ตัดสิน

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลสรุปภาพรวมของพิธีกรประจำรายการโทรทัศน์เพื่อสตรีในปี 2537 จะพบว่า วัตถุประสงค์ของคุณสมบัติต่างๆของพิธีกร พิธีกรเสริม หรือผู้ช่วยพิธีกร ในรายการโทรทัศน์เพื่อสตรีและในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ นั้นมีเหมือนกันคือ ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของรายการเพราะพิธีกรถือเป็นด่านแรกในการสร้างความเชื่อถือต่อผู้ชมในเนื้อหารายการ ยังมีพิธีกรที่บุคลิกลักษณะตรงกับลักษณะการนำเสนอเนื้อหารายการมากเท่าไร ผู้ชมรายการก็เชื่อถือมากเท่านั้น ซึ่งในกรณีรายการโทรทัศน์เพื่อสตรีหากใช้พิธีกรชายอาจไม่สามารถสร้างความเชื่อถือต่อกลุ่มเป้าหมาย ส่วนในกรณีของรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ที่มีลักษณะสุนทรีย์แบบสตรีเพศ พิธีกรชายจะถูกนำเสนอในบทบาทผู้ช่วยพิธีกร หรือพิธีกรชายในพิธีกรคู่ชายหญิงจะมีบทบาทน้อยกว่าพิธีกรหญิง อีกทั้งยังมีลักษณะทางอารมณ์แบบเพศหญิงอีกด้วย

อันดับที่ 3 พิธีกรเพศหญิงที่ถูกนำเสนอในบทบาทพิธีกรหลัก หรือตัวละครสำคัญ

มีจำนวน 5 คนดังที่ได้กล่าวมามีดังนี้ ซอผกา พิธีกรประจำรายการดาวล้านดวง, มยุรา พิธีกรประจำรายการสบายสใจล์มยุรา, หุสชา โทณะวนิก พิธีกรหญิงประจำรายการจันทร์กระพริบ, สาวิตรี พิธีกรประจำรายการบ้านเลขที่ 5 และ กวรรณิกา ชรรณเกษร ผู้ดำเนินรายการประจำรายการทีวีวาที 9 ยกกำลัง 9

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

เสื้อผ้า การแต่งหน้าและทรงผมยังคงมีความเป็นผู้หญิงอยู่มาก เนื่องจากเป็นบุคคลที่ปรากฏโดดเด่นในสื่อโทรทัศน์นั้นต้องมีความเพริศตา น่าชม น่ามอง และเป็นหน้าตาของรายการ เช่น ซอผกา ชุติราตรี (ดาวล้านดวง), กรรณิกา ชรรณเกษร ชุติมาไทย (ทีวีวาที 9 ยกกำลัง 9) อย่างไรก็ตามก็มีความเป็นผู้หญิงนี้ได้ถูกปรับรูปแบบเข้ากับเสื้อผ้าแบบผู้ชาย คือสูท หรือกางเกงSlack เช่น มยุรา (สบายส์ไทม์มยุรา), มุสซา (จันทร์กระจิบ) และสาวิตรี (บ้านเลขที่ 5) แต่เมื่อ ทำการวิเคราะห์บุคลิกท่าทางที่คล่องแคล่ว มั่นใจแล้วจึงสามารถสรุปได้ว่าถูกนำเสนอแบบเพศหญิงผสมเพศชาย

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

อารมณ์เป็นแบบชายผสมหญิง แต่ลักษณะความเป็นชายมากกว่า เช่น เข้มแข็ง มั่นใจ เปิดเผย รอบรู้ เฉลียวฉลาด แต่ในลักษณะของอารมณ์ของหญิงนั้นเกิดจากธรรมชาติของเพศ เช่น ขาบซึ้ง แสดงความนุ่มนวลอ่อนโยน

(iii) ความสามารถ

มีความสามารถแบบชาย คือ ตัดสินใจด้วยตัวเอง เชื่อมั่นในคำพูด มีไหวพริบ คล่องแคล่วว่องไว

อันดับที่ 4 พิธีกรเพศชายที่ถูกนำเสนอในบทบาทพิธีกรหลัก หรือตัวละครสำคัญ

มีจำนวน 4 คนได้แก่ ดร. อภิวัฒน์ พิธีกรชายประจำรายการ Business Variety, ไตรภพ ลิมปพัช พิธีกรประจำรายการทไวไลท์โชว์, เรย์ แมคโดนัลด์ พิธีกรประจำรายการทีนทอล์ค และ ดร.ณรงค์ พิธีกรประจำรายการ 11 สนทนา

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

เสื้อผ้า การแต่งหน้าและทรงผมยังคงมีความเป็นผู้ชายเต็มตัว เนื่องจากเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในรายการโทรทัศน์ ดังนั้นนอกจากจะต้องดูสะอาด ไม่มีสีจูดฉาดนัก เป็นระเบียบแล้วต้องให้ดูน่าเชื่อถือ เช่น ดร. อภิวัฒน์ (Business Variety), ไตรภพ (ทไวไลท์โชว์) และดร.ณรงค์ (11 สนทนา) ยกเว้นเพียงรายการที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น ซึ่งในที่นี้คือรายการทีนทอล์ค พิธีกรชาย เรย์ แมคโดนัลด์ จะแต่งตัวตามวัยของกลุ่มเป้าหมาย และเข้ากับใบหน้า ดัง

นั้นเสื้อผ้าจึงมีสีสันทคล้ายเสื้อผ้าผู้หญิง แต่งหน้าทำผมมากเช่นเดียวกับพิธีกรหญิง แต่ไม่ได้เป็นผู้หญิงเนื่องจากลักษณะท่าทางการพูด การแสดงอากัปกริยาเป็นผู้ชายคือ มั่นใจ เข้มแข็ง พุดจากระชับ หัวงๆ สั้นๆแต่คนวัยเดียวกันเข้าใจ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าวัยรุ่นนั้นไม่มีการแบ่งเพศหญิงเพศชาย อันเป็นการสะท้อนภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน ยกตัวอย่างเรื่องของเสื้อผ้าวัยรุ่นในปัจจุบันทั้งผู้หญิงและผู้ชายใส่ด้วยกันได้ ทรงผมจะไว้ยาว ตัดสั้นหรือโกนผมก็ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของวัยรุ่นแต่ละบุคคล

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

อารมณ์เป็นแบบชายผสมหญิง แต่ลักษณะความเป็นชายมากกว่า เช่น เข้มแข็ง มั่นใจ เปิดเผย รอบรู้ เฉลียวฉลาด แต่ในลักษณะของอารมณ์ของหญิงนั้นจะเกิดขึ้นตามเนื้อหา และบรรยากาศการสนทนา อาจมีการแสดงความ ซาบซึ้งในความรัก แสดงความอ่อนโยน หรือแสดงความเอื้ออาทรแก่พิธีกรร่วม เช่น ดร. อภิวิวัฒน์ กับ นิธินาถ สุจริตกุล

(iii) ความสามารถ

มีความสามารถแบบชาย คือ ตัดสินใจด้วยตัวเอง เชื่อมั่นในคำพูด มีไหวพริบ คล่องแคล่วว่องไว

อันดับที่ 5 พิธีกรเพศหญิงที่ถูกนำเสนอในบทบาทพิธีกรหญิงคู่ซึ่งมีบทบาทในรายการเท่าเทียมกันไม่เด่นไม่ด้อยไปกว่ากัน

มีจำนวน 2 คน หรือ 1 คู่ ได้แก่ คัทลียา แมคอินทอช และศิริวิภา พิธีกรคู่ประจำรายการสมาคมชมดาว

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

โดยภาพรวมแล้วถูกนำเสนอในแบบเพศหญิง การแต่งหน้า ทำผม เสื้อผ้าเครื่องประดับ เข้ากันได้ดีไม่มีการตัดสีชุด บุคลิกท่าทางมีความหวาน อ่อนโยน มีสัมมาคารวะต่อแขกรับเชิญ โดยไม่คำนึงถึงอายุ

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

พิธีกรทั้งคู่แสดงลักษณะทางอารมณ์แบบหญิงผสมอารมณ์แบบเพศชายคือ แลกเปลี่ยนบทพูดกันอย่างนิ่มนวล แสดงความซาบซึ้ง ไม่ขัดคอกัน ไม่คุยทับกัน ลักษณะอารมณ์ทำงานกับเพื่อนผู้หญิง แต่ก็ยังมีความมั่นใจ คล่องแคล่วในการตัดสินใจ และมีปฏิภาณ

ไหวพริบเยี่ยงชาย

(iii) ความสามารถ

โดยภาพรวมแล้วพิธีกรทั้งคู่มีความสามารถแบบหญิงปนชายในระดับที่ต่างกัน ถึงแม้ความสามารถของทั้งสองมีระดับความเป็นหญิง เป็นชายไม่เท่ากัน แต่ก็ยังสามารถเป็นส่วนเติมเต็มให้กันได้ได้อย่างพอดี ทำให้รายการมีรสชาติ น่าสนใจ กล่าวคือ คัทลียา จะมีความสามารถในเรื่องการสร้างความประทับใจให้กับแขกรับเชิญได้อย่างอ่อนหวาน และสวยงามอยู่ในที่ ความสามารถในการวางตัวเป็นคนที่มีการ จริ่งจิ้งในคำถามและคำตอบที่กลับมา ส่วน ศิริวิภา จะเปรียบเสมือนน้ำจิ้ม เธอสามารถสร้างความรื่นเริง เธอทำได้เมื่อการสนทนามีบรรยากาศที่เรียบง่ายเกินไป และเป็นพิธีกรที่เปิดเผยความรู้สึกอย่างโจ่งแจ้ง เสียงดัง เอาตัวรอดเก่งและ ฉลาดในการทะลอมสู่คำตอบที่ต้องการโดยเพื่อรักษาน้ำใจของแขกรับเชิญ เช่น ขอให้ลิ้มรสแสดงวิธีการตอบให้ดูว่าต้องใช้ตัวแสดงแทนหรือไม่ ก็ยอมลงทุนเป็นผู้ถูกตอบเอง เป็นต้น

อันดับที่ 6 พิธีกรเพศกึ่งหญิงชายที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครรอง หรือ ผู้ช่วยพิธีกร

มีจำนวน 1 คน ได้แก่ ไก่ วรายุทธ มลिनทจินดา ผู้ช่วยพิธีกรประจำรายการดาวล้านดวง แต่อย่างไรก็ตามยังมีบทบาทในการกำกับ และควบคุมรายการนี้ด้วย

โดยตัวละครประเภทนี้ถูกนำเสนอตามคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(i) รูปลักษณ์ภายนอก

โดยภาพรวมแล้วถูกนำเสนอในแบบเพศชายผสมเพศหญิง การแต่งหน้า ทำผม เสื้อผ้า เป็นแบบผู้ชายคือใส่ชุดทักซิโด้ แต่สีสดใส มีการปักเลื่อม ลูกบิดสี ส่วนบุคลิกท่าทางกลับแสดงออกมาแบบเพศหญิงมีอ่อนโยนในท่าที ชม้อยชม้ายตา ดัดน้ำเสียงแหลมคล้ายผู้หญิง และมักใช้คำลงท้ายว่า ฮะ หรือคะก็มี

(ii) ลักษณะทางอารมณ์

ผู้ช่วยพิธีกรแสดงลักษณะทางอารมณ์แบบเพศหญิงคือ แลกเปลี่ยนบทพูดกันอย่างนิ่มนวล แสดงความซาบซึ้ง ไม่ขัดคอ ไม่คุยทับ แสดงความประทับใจในตัวละครที่เป็นผู้ชาย

(iii) ความสามารถ

แสดงความสามารถแบบบุรุษเพศในเรื่องการแบ่งงานโดยใช้เกณฑ์เรื่องเพศ เช่น การช่วยยกของที่ระลึก อย่างไรก็ตามก็คิดก็ได้แสดงความสามารถแบบสตรีปรากฏให้เห็น เช่น การยอมทำตามผู้อื่น ไม่เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นเพียงผู้เสริมเนื้อหา และสร้างความประทับใจให้แขกรับเชิญ เช่น ช่วงสุดท้ายของรายการที่พูดคุยกับแขกรับเชิญ พร้อมมอบของที่ระลึก

4. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ

แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเป็นปัจจัยสำคัญอีกหนึ่งประการที่ช่วยให้รายการมีความใหม่และดึงดูดใจผู้ชมอยู่เสมอ ผู้ที่ได้รับเชิญมาร่วมในรายการนั้นต้องมีความหลากหลาย ไม่เชิญซ้ำซาก และเมื่อเชิญแล้วต้องให้แขกรับเชิญทราบความมุ่งหมาย และเตรียมการซักซ้อมก่อนออกอากาศซึ่งเท่ากับเป็นการกำหนดบทบาทที่จะถูกนำเสนอในรายการ บางครั้งถูกจำกัดบทบาททางเพศใดเพศหนึ่งเอาไว้เพื่อให้เนื้อหาและบรรยากาศในรายการเป็นไปตามที่ผู้ผลิตรายการวางแผนไว้ เพราะหากไม่คำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหา หรือช่วงเวลานั้นๆแล้วอาจเป็นการทำให้ภาพลักษณ์ที่ดี ความสามารถอันโดดเด่น และความนิยมของแขกรับเชิญถูกกระทบกระเทือนได้ ดังนั้นการศึกษาบทบาททางเพศของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการในรายการกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ก็นำมาวิเคราะห์บทบาทของสื่อรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ในการนำเสนอบทบาทสตรี

จากนี้ไปจะเป็นการศึกษารายละเอียดต่างๆของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการในรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 4.1. ปริมาณแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการแต่ละเพศ
- 4.2. บทบาทในรายการที่แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการถูกนำเสนอ ซึ่งแบ่งเป็น 3 บทบาทคือ
 - 4.2.1. บทบาทตัวละครสำคัญ
 - 4.2.2. บทบาทตัวละครรอง
 - 4.2.3. บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย หรือกลางๆ
- 4.3. อาชีพของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภทคือ
 - 4.3.1. อาชีพบริการ (บทบาทเพศหญิง)
 - 4.3.2. อาชีพบริหาร (บทบาทเพศชาย)
 - 4.3.3. อาชีพกลางๆ

4.3.4. ไม่มีอาชีพ

4.4. ฐานะที่ถูกลำเสนอในรายการซึ่งมีอยู่ 3 ฐานะคือ

4.4.1. ผู้กระทำ (Expert)

4.4.2. ผู้ถูกกระทำ (Victim)

4.4.3. ผู้ที่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆอยู่ในฐานะกลางๆ(Neutral)

4.5. รูปแบบบทบาททางเพศที่ปรากฏซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.5.1. บทบาททางเพศตามแบบฉบับ(Stereotype) อันประกอบด้วย

ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย

ข. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง

4.5.2. บทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับ(Non-Stereotype)

ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย

ข. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง

ค. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศทั้งชายหญิง

4.1. ปริมาณแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการแต่ละเพศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ตารางแสดงจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการแต่ละเพศ

ชื่อรายการ	สุนทรียะทางเพศ ของรายการ	จำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการจำแนกตามเพศ		
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศกึ่งชายหญิง
Business Variety	ชาย	3	2	-
168 ชั่วโมง	ชาย	14	11	-
เจาะใจ	ชาย	8	6	-
คว้านดวง	หญิง	7	6	-
สมาคมชมดาว	หญิง	6	7	1
สบายสไตล์มูวรา	หญิง	1	2	-
HINight at HINoon	หญิง	6	3	3
จันทร์กระจ่าง	หญิง	14	9	-
บ้านเลขที่ 5	หญิง	3	9	1
ทไวไลท์โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	15	14	3
ทีนทอล์ค	สองเพศ ลักษณะเพศชาย มากกว่าเพศหญิง	24	10	-
07โชว์	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	12	1	5
ทีวีวาทีก้ากำลัง 9	สองเพศ ลักษณะเพศหญิง มากกว่าเพศชาย	53	38	3
11 สันทนา	ไม่มีเพศ	9	3	-
รวม	-	175	112	17

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการรวมทั้งหมด 305 คน เป็นเพศชาย 175 คน (ร้อยละ 57) เพศหญิง 114 คน (ร้อยละ 37) และกึ่งชายกึ่งหญิง 16 คน (ร้อยละ 5) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเมื่อพิจารณาด้านปริมาณแล้วพบว่าผู้ผลิตรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ยังนิยมเลือกแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่เป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง

จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตรายการทีวีวาทีก้ากำลังเก้า ได้ให้เหตุผลว่า เนื่องจากนักพูดที่ผู้ชมแนะนำมา และนักพูดรุ่นเดิมที่ผู้ชมนิยมชมชอบมักเป็นผู้ชายเสียส่วนใหญ่ แต่ทางผู้ผลิตเองก็พยายามฝึกฝนนักพูดผู้หญิงขึ้นมาให้มีจำนวนมากขึ้น แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ผลิตรายการ

เจาะใจกลับพบว่าเหตุผลที่ จำนวนแซกรับเชิญ หรือผู้ร่วมรายการเป็นผู้ชายทั้งหมดนั้นคือ วัตถุประสงค์ของรายการต้องการเน้นประเด็นข่าวที่กำลังเป็นที่สนใจอย่างมากของประชาชนโดยทั่วไป เน้นความสดและรวดเร็วทันใจเป็นหลัก

ส่วนรายการจันทร์กระจิบ พิธีกรหญิงกล่าวเอาไว้ในรายการว่า ตอนแรกเกิดที่นำเสนอนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้ชมที่บ้านที่เขียนจดหมายมา มิใช่เพราะความต้องการของผู้ผลิตรายการเอง จากเหตุผลต่างๆที่กล่าวถึงนั้นสามารถสรุปได้ว่า อย่างน้อยรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ 3 รายการข้างต้นมิได้มีเจตนาในการเลือกเพศของแซกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ หากแต่อยู่ในโครงสร้างของตัวรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์เอง เช่น นักพูดเป็นผู้ชายมาก่อนที่ผู้หญิงจะขึ้นเวที หรือในเรื่องของประเด็นข่าว จากคำกล่าวที่ว่า เน้น “ประเด็นข่าว” ข้างต้นทำให้ตีความได้ว่าข่าวเป็นพื้นที่ของผู้ชาย เพราะผู้ชายมีโอกาสเป็นข่าวได้มากกว่าผู้หญิง หรือเรื่องความต้องการของผู้ชม

4.2. บทบาทในรายการที่ตัวละครแต่ละเพศถูกนำเสนอ

ตารางที่ 22 ตารางแสดงปริมาณตัวละครเพศแต่ละเพศที่ถูกนำเสนอในรายการในบทบาทต่างๆ

เพศของตัวละคร	บทบาทตัวละครหลัก	บทบาทตัวละครรอง	บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	รวม
เพศชาย	72	33	70	175
เพศหญิง	36	23	55	114
เพศกึ่งชายหญิง	7	2	7	16
รวม	115	58	132	305

อันดับที่ 1 ตัวละครเพศชายที่ได้รับบทบาทตัวละครสำคัญมีจำนวน 72 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 41

อันดับที่ 2 ตัวละครเพศชายที่ได้รับบทบาทตัวละครไม่เด่นและไม่ด้อยมีจำนวน 70 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 40

อันดับที่ 3 ตัวละครเพศหญิงที่ได้รับบทบาทตัวละครที่ไม่เด่นและไม่ด้อยมีจำนวน 55 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 48

อันดับที่ 4 ตัวละครเพศหญิงที่ได้รับบทบาทตัวละครสำคัญ มีจำนวน 36 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 32

อันดับที่ 5 ตัวละครเพศชายที่ได้รับบทบาทตัวละครรองมีจำนวน 33 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 19

อันดับที่ 6 ตัวละครเพศหญิง ที่ได้รับบทบาทรอง มีจำนวน 23 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 20

จากตารางที่ 22 ชี้ให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบบทบาทตัวละครสำคัญที่เป็นแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการระหว่างเพศชายและเพศหญิง จะพบว่า บทบาทตัวละครสำคัญยังคงเป็นเพศชายมากกว่าคือจำนวน 72 คน(ร้อยละ41) จากจำนวนแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายทั้งหมด 175 คน ในขณะที่เพศหญิงที่เป็นตัวละครสำคัญมีจำนวนเพียง 36 คน(ร้อยละ 32) จากจำนวนเพศหญิงทั้งหมด 112 คน ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามผลงานวิจัยของ จรินทร์ เลิศจิระประเสริฐ (2535) ที่สรุปว่าบทบาทตัวละครสำคัญๆในละครโทรทัศน์นั้นเป็นตัวละครเพศชายมากกว่าตัวละครเพศหญิง นอกจากนี้ในจำนวนแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายทั้งหมด 175 คนพวกเขาได้รับบทบาทเป็นตัวสำคัญมากกว่าบทบาทอื่น ๆ อีกด้วย จากผลในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ในสื่อโทรทัศน์ประเภทรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์แล้วแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายยังคงเป็นเพศที่สำคัญอยู่ในอันดับที่1 ในขณะที่เพศหญิงที่ถูกกำหนดให้มีบทบาทสำคัญอยู่ในอันดับที่ 4 ซึ่งในข้อนี้สื่อได้สะท้อนความเป็นจริงที่ว่า ผู้ชายมักมีบทบาทเด่นกว่าผู้หญิง

ส่วนบทบาทตัวละครรองนั้นแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายก็ยังคงมีจำนวนมากกว่าเพศหญิงกล่าวคือ เพศชายมีจำนวน 33 คน(ร้อยละ 56) จากจำนวนแฮกรับเชิญที่ถูกนำเสนอเป็นบทบาทรอง 58 คน ส่วนเพศหญิงนั้นมีจำนวน 23คน (ร้อยละ 39)

สำหรับจำนวนแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่ถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครที่ไม่เด่นไม่ด้อยที่มีจำนวนสูงสุดก็ยังคงเป็นแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย ที่มีจำนวนมากถึง 70 คน(ร้อยละ 53) ส่วนเพศหญิงมีเพียง 55คน (ร้อยละ 42)จากจำนวนตัวละครที่ได้รับบทบาทที่ไม่เด่นไม่ด้อยทั้งหมด 132 คน และจะเห็นได้ว่าแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงจะมีความสำคัญต่อรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์อย่างมากที่สุดเพียงบทบาทที่ไม่เด่นและไม่ด้อยเท่านั้นซึ่งมีจำนวน 55 คน(ร้อยละ 48) จากแฮกรับเชิญเพศหญิงทั้งหมด 114 คน

นอกจากนี้หากไม่มีการปรากฏของตัวละครเพศกึ่งชายหญิงขึ้นมาเป็นชนกลุ่มน้อยแทนสตรีเพศซึ่งได้ประสบกับการกดให้อยู่ในสถานะที่ด้อยความสำคัญในอดีตที่ผ่านมาในสื่อต่างๆ ดังรายละเอียดตามลำดับข้างล่าง และผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าไม่ปรากฏแฮกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่มีรูปลักษณะภายนอกเป็นกึ่งเพศหญิงชาย อีกเลย(ทอมบอย)

อันดับที่ 7 ตัวละครเพศกึ่งชายหญิง และได้รับบทบาทสำคัญ มีจำนวน 7 คน

อันดับที่ 7 ตัวละครเพศกึ่งชายหญิง และได้รับบทบาทตัวละครที่ไม่เด่นและไม่ด้อยมี 7 คน

อันดับที่ 8 ตัวละครเพศกึ่งชายหญิง และได้รับบทบาทตัวละครรองมีจำนวน 2 คน

ผลการวิจัยจากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นภาพรวมว่า แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการทั้งสามเพศมีอาชีพกลางๆ และไม่มีอาชีพมากที่สุด และเมื่อแยกพิจารณาอาชีพของแต่ละเพศก็พบว่าได้ผลในแบบแผนเดียวกัน

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบปริมาณแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการระหว่างเพศชาย และเพศหญิงที่มีอาชีพบริหารจะเห็นได้ว่าจากจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายทั้งหมด 175 คนนั้น เพศชายถูกนำเสนอในอาชีพบริหาร 21 คน (ร้อยละ 12) ในขณะที่เพศหญิงมีอาชีพผู้บริหาร 7 คน (ร้อยละ 6) จากจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงทั้งหมด 112 คน ผลเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่ารายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ยังคงให้เพศชายครอบครองอาชีพแบบบริหารไปเช่นเดียวกับผลการวิจัยเรื่อง อาชีพสตรีในละครโทรทัศน์ (จรินทร์, 2535)

และเมื่อนำผลข้างต้นเปรียบเทียบกับจากจำนวนตัวละครเพศชาย และตัวละครเพศหญิงทั้งหมดที่ถูกนำเสนอในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จะพบว่า จากตัวละครเพศชายทั้งหมด 192 คนมีผู้ที่มีอาชีพบริหารเพียง 21 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 11 และสำหรับตัวละครเพศหญิงทั้งหมด 127 คนมีผู้ที่มีอาชีพบริหาร 7 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 6

และสำหรับอาชีพบริการนั้นมีความเปลี่ยนแปลงไปก็คือ อาชีพบริการ ซึ่งจากผลการวิจัยของจรินทร์ ได้กล่าวว่าตัวละครเพศชายมักมีอาชีพบริหาร แต่สำหรับการวิเคราะห์ในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์พบว่า แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายที่มีอาชีพบริการมีจำนวนมากที่สุดคือ 18 คน (ร้อยละ 72) จากผู้ที่มีอาชีพบริการทั้งหมด 25 คนส่วนเพศหญิงนั้นมีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 44) เท่านั้น

ความเปลี่ยนแปลงอีกประการหนึ่งก็คือ อาชีพของสตรีในละครโทรทัศน์ (จรินทร์, 2535) ส่วนใหญ่มีอาชีพบริการมากกว่าอาชีพบริหาร แต่ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ อาชีพของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงจะเป็นอาชีพบริหาร (7 คน) มากกว่าอาชีพบริการ (4 คน)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะอาชีพและบทบาทตัวละครที่ถูกนำเสนอ
ในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ประเภทอาชีพ	เพศของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ	บทบาทที่ถูกนำเสนอในรายการ				
		สำคัญ	ไม่เด่นไม่ด้อย	รอง	รวม	รวม
บริหาร	ชาย	12	7	2	21	28
	หญิง	3	1	3	7	
บริการ	ชาย	1	13	4	18	29
	หญิง	1	10	0	11	
กลาง	ชาย	49	39	18	106	187
	หญิง	16	14	34	81	
ไม่มี	ชาย	11	10	8	29	51
	หญิง	6	10	6	22	
รวม	ชาย	72	69	33	174	286
	หญิง	35	55	22	112	

และจากผลการศึกษาเรื่องอาชีพของสตรีทางละครโทรทัศน์ดังกล่าว ได้สร้างคำถามให้
กับงานวิจัยครั้งนี้ว่าในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์นั้นมีความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเภทอาชีพกับบทบาทในรายการว่าอยู่ในลักษณะใด และเพศมีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่ ดังนั้นผู้
วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในจุดนี้และพบว่ารายการกลุ่มตัวอย่างได้เรียงลำดับการให้ความ
สำคัญต่อการเสนอตัวละครเพศต่าง ๆ กับลักษณะอาชีพดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 ตัวละครชายที่มีอาชีพกลางๆมีจำนวน 106 คน ซึ่งถูกนำเสนอในบทบาทสำคัญ
49 คน ในบทบาทรอง 18 คน และบทบาทที่ไม่เด่นไม่ด้อยอีก 39 คน

อันดับที่ 2 ตัวละครหญิงที่มีอาชีพกลางๆมีจำนวน 81 คน ซึ่งถูกนำเสนอในบทบาทสำคัญ 16
คน บทบาทรอง 14 คน และ บทบาทที่ไม่เด่นไม่ด้อยอีก 34 คน

อันดับที่ 3 มีการปรากฏของผู้ชายที่ไม่มีอาชีพจำนวน 29 คนโดยรับบทบาทสำคัญ 11 คน
บทบาทรองอีก 8 คน และบทบาทไม่เด่นไม่ด้อยอีก 10 คน

อันดับที่ 4 ตัวละครหญิงที่ไม่มีอาชีพ 22 คนซึ่งมีจำนวน 6 คนรับบทบาทสำคัญ อีก 6 คนรับ
บทบาทรอง หรือด้อย และบทบาทไม่เด่นไม่ด้อย 10 คน

อันดับที่ 5 เพศชายจำนวน 21 คนมีอาชีพบริหาร ซึ่งเป็นอาชีพบทบาทเดิมของบุรุษ นักบริหารชาย 12 คนจาก 21 คนได้รับบทบาทสำคัญ อีก 7 คนมีบทบาทไม่เด่นและไม่ด้อยในรายการ และมีเพียง 2 คนที่ถูกนำเสนอในบทบาทรอง

อันดับที่ 6 ในขณะที่เพศชายมีจำนวน 18 คนที่ปรากฏในอาชีพด้านบริการ หรืออาชีพที่ไม่ได้เป็นไปตามบทบาทเพศชายนั้นจะมีบทบาทสำคัญ 1 คน ส่วนบทบาทที่ด้อยหรือรองมีปรากฏ 4 คน และบทบาทไม่เด่นและไม่ด้อยนั้นปรากฏ 13 คน

อันดับที่ 7 สตรีที่ประกอบอาชีพประเภทงานบริการ หรือ อาชีพที่เป็นไปตามบทบาททางเพศ ในรายการทั้งหมดนั้นมีจำนวน 11 คนซึ่งถูกเสนอเป็นตัวสำคัญ 1 คน เป็นตัวไม่เด่นและไม่ด้อยอีก 10 คน ส่วนตัวด้อยหรือตัวรองไม่ปรากฏ

อันดับที่ 7 ตัวละครเพศหญิงที่มีอาชีพแบบบุรุษ หรือบริหารมีเพียง 7 คนโดยที่ถูกเสนอเป็นตัวละครสำคัญ 3 คนเป็นตัวละครด้อย 3 คน และบทบาทที่ไม่เด่นไม่ด้อยเป็นจำนวน 1 คน

อันดับที่ 7 ตัวละครสองเพศ อาชีพกลางๆ 7 คน สำคัญ 6 คน บทบาทรองไม่มี ส่วนบทบาทไม่เด่นไม่ด้อย ถูกนำเสนอ 1 คน

อันดับที่ 8 ตัวละครสองเพศ หรือกึ่งเพศชายหญิงที่ไม่มีอาชีพปรากฏจำนวน 5 คน ไม่มีตัวละครประเภทนี้ได้รับบทสำคัญ มีเพียงบทรองอยู่ 2 คน และบทไม่เด่นไม่ด้อยอยู่ 3 คน

อันดับที่ 9 ตัวละครสองเพศ อาชีพบริการ 4 คน โดยมีบทบาทสำคัญ 1 คน ไม่ถูกนำเสนอในบทบาทรอง แต่เป็นบทบาทไม่เด่นไม่ด้อย 3 คน

อันดับที่ 10 ไม่มีตัวละครสองเพศที่มีอาชีพบริหารที่จับบทบาทเพศชายเลย

จากตารางที่ 24 ประกอบกับข้อมูลข้างต้นทำให้สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังต่อไปนี้ คือ ประการแรก แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการจะถูกนำเสนอในบทบาทสำคัญก็ต่อเมื่อมีอาชีพกลางๆไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง หรือเพศชาย เนื่องจากจำนวนตัวละครที่ถูกนำเสนอเป็นตัวละครสำคัญมีอาชีพกลางๆมากที่สุดทั้งเพศชาย(49 คน) และเพศหญิง(16 คน) ประการที่สอง อาชีพบริการเป็นอาชีพที่รายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ไม่สนใจที่จะนำเสนอ คุ้ได้จากจำนวนตัวละครที่ถูกนำเสนอในบทบาทสำคัญซึ่งมีอาชีพบริการ (1 คน) ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชาย

นอกจากนี้ยังพบว่า สื่อโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ ได้สะท้อนภาพความจริงที่ว่า อาชีพบริหารนั้นมีความสำคัญ แต่จำนวนประชากรที่เป็นผู้บริหารนั้นมีน้อยในสังคม และก็จะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

4.4. ฐานะที่ถูกนำเสนอในรายการ

นอกจากความสำคัญของลักษณะทางอาชีพแล้ว งานวิจัยครั้งนี้ยังต้องการศึกษาวิธีการนำเสนอฐานะของตัวละครเฉพาะประเภทแซกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการอีกด้วย

การศึกษาริธีการนำเสนอฐานะของแซกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการในครั้งนี้จะให้วิธีการลงรหัสเพื่อแสดงฐานะต่างๆในรายการซึ่งจะนำไปสรุปผลว่าในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์นี้ได้เสนอฐานะของตัวละครเพศหญิงในแบบใดและจำนวนมากน้อยเพียงไหนดังต่อไปนี้

ผู้กระทำ (Expert) หมายถึง ตัวละครที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญอย่างดีในประเด็นที่สนทนา โดยสังเกตได้จากน้ำเสียงในการถาม คำถามกลาง และให้เกียรติตัวละครหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นการกระทำแบบ Active คือ แซกรับเชิญ หรือผู้ร่วมรายการพูด และกระทำสิ่งต่างๆเอง เช่น ผู้ที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษา หรือผู้ที่แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นต่างๆ ดังนั้นตัวละครประเภทนี้จึงเป็นตัวละครมีฐานะสูงในด้านเนื้อหามากกว่าพิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกร

ผู้ถูกกระทำ (Victim) หมายถึง ตัวละครที่ถูกถามด้วยคำถามเชิงรุก หรือ ถูกทำให้เสียหน้าหรืออาจเรียกว่า Passive ซึ่งหมายถึงแซกรับเชิญ ผู้ร่วมรายการ ถูกกระทำจากพิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกร ดังนั้นตัวละครประเภทนี้เป็นตัวละครที่มีฐานะต่ำกว่าพิธีกร หรือผู้ช่วยพิธีกร

เป็นกลาง (Others/ Neutral) หมายถึง ตัวละครที่เป็นแซกรับเชิญ หรือผู้ร่วมรายการไม่ได้เป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ แต่อยู่ในฐานะกลางๆ เช่น ผู้ที่เป็นพยานในเหตุการณ์ต่างๆ ตัวแสดงประกอบในการแสดงบนเวที เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 ตารางแสดงปริมาณแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการแต่ละเพศที่ถูกนำเสนอในฐานะต่างๆของรายการ

เพศของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ	ฐานะที่ถูกนำเสนอในรายการ			
	ผู้กระทำ	ผู้เป็นกลาง	ผู้ถูกกระทำ	รวม
ชาย	119	29	26	175
หญิง	74	19	19	112
กึ่งชายหญิง	4	8	4	16
รวม	197	53	52	303

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นภาพรวมผลการเปรียบเทียบจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายและหญิงที่อยู่ในฐานะต่างๆในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ดังนี้คือ ระหว่างจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงและเพศชายที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้กระทำนั้น ปรากฏว่าเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชาย มีจำนวน 119 คน(ร้อยละ 68) จากจำนวนแขกรับเชิญเพศชายทั้งหมด 175 คน ในขณะที่เพศหญิงมีจำนวน 74 คน(ร้อยละ 66)จากจำนวนแขกรับเชิญเพศหญิงทั้งหมด 112 คน

และเมื่อศึกษาจากจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้กระทำทั้งหมด 197 คนก็ได้ผลเช่นเดียวกับผลข้างต้นคือ ตัวละครที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้กระทำเป็นเพศชาย(119 คน) มากกว่าเพศหญิง(74 คน)

และเมื่อเปรียบเทียบแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงและเพศชายถูกนำเสนอในฐานะผู้ถูกกระทำนั้นพบว่า เพศหญิงยังคงอยู่ในฐานะผู้ถูกกระทำมากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิงมีจำนวน 19 คน(ร้อยละ 17)จากจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงทั้งหมด 112 คน ในขณะที่เพศชายมีจำนวน 26 คน(ร้อยละ 15) จากจำนวนเพศชายทั้งหมด 175 คน

แต่หากเปรียบเทียบอีกด้านหนึ่งโดยดูจากจำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการทั้งหมดที่ถูกนำเสนอในฐานะผู้ถูกกระทำคือจำนวน 52 คน จะพบผลอีกแบบหนึ่งคือ จำนวนแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่อยู่ในฐานะผู้ถูกกระทำจะเป็นเพศชาย(26 คน)มากกว่าเพศหญิง(19 คน)

ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดจากตารางที่ 24 แสดงปริมาณแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการแต่ละเพศที่ถูกนำเสนอในฐานะต่างๆของรายการ

1. ตัวละครแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่ถูกเสนอในฐานะผู้กระทำนั้นมีจำนวนทั้งหมด 197 คน โดยมีเพศชาย 119 คน เพศหญิง 74 คน และกึ่งเพศชายหญิง 4 คนตามลำดับ
2. ตัวละครแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่ถูกเสนอในฐานะ ผู้ถูกกระทำนั้นมีจำนวนทั้งหมด 53 คนโดยเป็นผู้ชาย 26 คน เป็นผู้หญิง 19 คน และกึ่งเพศชายหญิง 8 คนตามลำดับ
3. ตัวละครแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่ถูกเสนอในฐานะกลางๆนั้นมีทั้งหมด 52 คน โดยเป็นชายจำนวน 29 คน หญิง 19 คน และกึ่งเพศชายหญิง 4 คนตามลำดับ

4.5. รูปแบบบทบาททางเพศของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.5.1. บทบาททางเพศตามแบบฉบับ(Stereotype) อันประกอบด้วย

- ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย
- ข. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง

4.5.2. บทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับ(Non-Stereotype)

- ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย
- ข. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง
- ค. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศกึ่งชายหญิง

จากการศึกษาคุณสมบัติของรูปแบบบทบาททางเพศทั้งสอง จากรูปลักษณะภายนอก ลักษณะทางอารมณ์ และความสามารถของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการสามารถสรุปรายละเอียดในด้านปริมาณ และด้านคุณสมบัติได้ดังต่อไปนี้

4.5.1. รูปแบบบทบาททางเพศตามแบบฉบับ

ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย มีจำนวน 133 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

รูปลักษณะภายนอก

เสื้อเชิ้ต ใ้สูท ผูกเนคไท กางเกงสแล็ค ใ้เสื้อเข้าในกางเกง ไม่มีเสื้อขั้บใน ไม่มีการเล่นสีสันดูฉูดฉาด บางคนใ้ยีนเสื้อยัด รองเท้าผ้าใบ ส่วนกริยาการแสดงออกมักจะมีเสียงขรม ร้องฟังคำถามอย่างสงบ ไม่มีการแสดงอวัจนภาษามากเกินไป เช่น ผู้ใ้สัมภาษณ์ในรายการที่ 68 ชั่วโมงเกี่ยวกับเรื่อง งานผี

ลักษณะทางอารมณ์

มีความมั่นคงทางอารมณ์ อุดทนและอดกลั้น เสียงดังเมื่อมีโอกาสแสดงออก ไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำตอบที่ได้ตอบไปแล้ว มีอาการเขินอายเฉพาะเรื่องที่ถามถึงผู้หญิงในดวงใจ และการโดนทำให้เสียหน้า

ความสามารถ

ระมัดระวังท่าทีการแสดงออกของตนเองอยู่ตลอดเวลา

ข. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง มีจำนวน 64 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

รูปลักษณ์ภายนอก

มักใส่กระโปรง ชุดราตรี พุดจาไผ่เราะ มีลักษณะอยู่ติดที่ ไม่เดินหรือโยกตัวไปมา แสดงท่วงท่าที่สง่างามมากกว่าปราดเปรียว

ลักษณะทางอารมณ์

ไม่แสดงอารมณ์ดีใจ เสียใจ หัวเราะตลกขบขันเสียงดังต่อหน้าผู้ชม หรือต่อหน้ากล้อง ยกเว้นหากมีสิ่งมาสะเทือนอารมณ์ ก็จะแสดงอารมณ์ได้ง่ายเช่น ร้องไห้ เป็นต้น

ความสามารถ

สงวนที่ทำการพุดจาและท่าทาง ระมัดระวังในการใช้คำ และข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นระหว่างถ่ายทำรายการ

4.5.2. รูปแบบบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับ

ก. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย มีจำนวน 42 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ลักษณะทางอารมณ์

จะมีความอ่อนหวาน ซาบซึ้งในความรัก ยอมให้ฝ่ายหญิงเป็นผู้นำ เช่น นักมายากลกับผู้ช่วย (11 สนทนา)

ความสามารถ

เข้ากับผู้หญิงได้อย่างดี มีความสอดคล้องในการสนทนา ไม่มีการขัดขาน

อาชีพ

ส่วนใหญ่อาชีพจะเป็นอาชีพกลาง ๆ งานบริการและบริหารเป็นส่วนน้อย

รูปลักษณ์ภายนอก

เป็นผู้ชายเต็มตัว

ข. แขนงรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิง มีจำนวน 49 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

อาชีพ

ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงทำงาน (Working Women) ทั้งสิ้น แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นงานบริหารเสมอไป เช่น ดารา นางแบบ

ลักษณะทางอารมณ์

มีความมั่นคงในอารมณ์พูดจาจริงจัง มีเหตุผล และหลีกเลี่ยงการแสดงอารมณ์ ซึ่ง แต่ยังคงมักแสดงความหวาน อ่อนโยนมากกว่าโอนอ่อนผ่อนตาม

ความสามารถ

สตรีแบบนี้มักจะแสดงความคิดเห็น และแสดงตัวในที่สาธารณะซึ่งเป็นพื้นที่ของเพศชาย กระฉับกระเฉง อดทนต่อการเสียดสี ดูหมิ่น ดูแคลน เช่น เรื่องการเป็นม่าย ความอ่อนแอ ในเรื่องทางเพศ เป็นต้น

รูปลักษณ์ภายนอก

ยังคงมีความเป็นผู้หญิงที่รักสวย รักงามอยู่มาก มีการแต่งหน้า ทำผม แต่มักจะตัดผมสั้นแบบผู้ชาย สวมเสื้อผ้าที่เข้ารูปดูปราดเปรียว เคลื่อนที่สะดวก

ค. แขนงรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายหญิงมีจำนวน 17 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

รูปลักษณ์ภายนอก

น้ำเสียงที่มีความอ่อนโยน ห้วนนุ่ม หรือ แหลมนเช่นเดียวกับผู้หญิง แต่งกายแบบผู้หญิง และบางครั้งก็มากเกินไปผู้หญิงจะกล้าทำ หรืออาจแต่งตัวเนียบและเจ้าสำอาง ส่วนบุคลิกท่าทางการเดินจะเรียบร้อย เหมือนผู้หญิง หรือมากกว่า เช่น สมาชิกวงแบล็คเฮดที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงในมิวสิกวิดีโอ (ไฮไนท์ แอท ไฮนูน)

ลักษณะทางอารมณ์

ประนีประนอม รักสวยรักงาม บางคนก็อ่อนหวาน บางคนทำตัวเป็นผู้หญิงเปรี้ยว หรือชอบเพศชาย เช่น เกย์ (07โชว์) ตัวตลกที่เป็นแม่เจ้าสาว และเจ้าสาว (โลฟีโชว์, ทไวไลท์ โชว์)

ความสามารถ

ด้านการแสดงบนเวที การแสดงออก และการเสนอความบันเทิง เช่น นักแสดงคาบาเร่ต์ (07โชว์)

อาชีพ

ส่วนมากไม่ปรากฏอาชีพ แต่บางคนเป็นอาจารย์ เป็นนักแสดงซึ่งเป็นอาชีพกลาง ๆ บ้าง ส่วนอาชีพบริการมีไม่มากนัก

ในการศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะทำการวิเคราะห์ปริมาณ และคุณสมบัติของตัวละครที่มีบทบาททางเพศในรูปแบบที่เป็นไปตามแบบฉบับ และไม่เป็นแบบฉบับแล้ว ยังได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบบทบาททางเพศกับบทบาทที่ถูกนำเสนอในรายการทอล์กโชว์ และวาไรตี้โชว์อีกด้วย ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบบทบาททางเพศ และบทบาทที่ถูกลำเสนอในรายการทอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์

ตัวละครเพศชาย

รูปแบบบทบาททางเพศ	บทบาทตัวละครสำคัญ	บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	บทบาทตัวละครรอง	รวม
Stereotype	65	43	24	133
Non-Stereotype	7	23	12	42
รวม	73	66	36	175

ตัวละครเพศหญิง

รูปแบบบทบาททางเพศ	บทบาทตัวละครสำคัญ	บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	บทบาทตัวละครรอง	รวม
Stereotype	16	33	13	64
Non-Stereotype	26	8	15	49
รวม	42	41	28	113

ตัวละครเพศกึ่งชายหญิง

รูปแบบบทบาททางเพศ	บทบาทตัวละครสำคัญ	บทบาทตัวละครไม่เด่นไม่ด้อย	บทบาทตัวละครรอง	รวม
Stereotype	-	-	-	-
Non-Stereotype	7	8	2	17
รวม	7	8	2	17

จากตารางที่ 26 สามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แกร์รับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายที่แสดงบทบาททางเพศในลักษณะที่เป็นไปตามแบบฉบับ ถูกนำเสนอเป็นตัวละครสำคัญบ่อยครั้งที่สุดคือ 65 คน ส่วนลำดับรองลงมาคือบทบาทตัวละครที่ไม่เด่นและไม่ด้อยเป็นจำนวน 43 คนและเป็นตัวละครรอง 24 คน แสดงให้เห็นว่าสื่อทำหน้าที่ยังคงตอกย้ำ และนำเสนอความสำคัญของผู้ชายในคุณสมบัติแบบเพศชายให้กับผู้ชม
2. แกร์รับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงที่แสดงบทบาททางเพศแบบสตรีได้ถูกนำเสนอเป็นตัวละครที่ไม่เด่นและไม่ด้อยมากที่สุดคือ 33 คน รองลงมาคือ ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญคือ 16 คนและตัวละครรองอีก 13 คนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสื่อทำหน้าที่เป็นกลางต่อการตอกย้ำ หรือชี้ให้ผู้ชมรับรู้บทบาทสตรีตามแบบฉบับเดิมๆ

3. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชายที่มีบทบาทเพศต่างจากรูปแบบตายตัวจะถูกนำเสนอในบทบาทตัวละครสำคัญ 7 คน ตัวรองหรือด้อย 12 คน และไม่เด่นไม่ด้อยจำนวน 23 คน แสดงให้เห็นว่าสื่อรายการทอล์คโชว์ วาไรตี้โชว์ทางโทรทัศน์ไทยเปิดโอกาสให้กับเพศชายที่แสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับอยู่เพียงตัวละครรอง หรือตัวที่ไม่ค่อยโดดเด่นนัก

4. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงที่แสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับนั้น ผลที่ออกมาเป็นไปในทางเดียวกับผลของการวิเคราะห์รายการเพื่อสตรีทางโทรทัศน์คือ สื่อเลือกที่จะนำเสนอสตรีที่แสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับเป็นตัวละครสำคัญคือ 26 คนจาก 47 คน ส่วนบทบาทรองหรือด้อยมีจำนวน 15 คน และบทบาทกลาง ๆ ไม่เด่นไม่ด้อย 8 คน

5. แขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการที่เป็นผู้ชายที่มีลักษณะกึ่งเพศชายหญิงนี้มักถูกนำเสนอในบทบาทที่ไม่เด่นและไม่ด้อย 8 คน และเป็นตัวละครสำคัญของรายการ 7 คน ส่วนบทตัวรองตัวประกอบนั้นมีเพียง 2 คน แสดงว่าสื่อก็ค่อนข้างให้ความสนใจกับการปรากฏและการมีอยู่ของบุรุษเพศที่สามนี้มากพอควร

นอกจากผลการศึกษาข้างต้นแล้ว จากตารางที่ 26 ยังทำให้เห็นภาพรวมว่า ระดับการเปลี่ยนแปลงในการแสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับ ไปสู่บทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศชาย และเพศหญิงมีความแตกต่างกัน คือ ระยะห่างระหว่างจำนวนผู้ชายที่แสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับของเพศตน 133 คน(ร้อยละ 76) กับจำนวนผู้ชายที่แสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับ 42 คน(ร้อยละ 24) ในรายการโทรทัศน์ยังห่างไกลกันมาก

ทั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า น่าจะเนื่องจากบทบาททางเพศของเพศชายตามแบบฉบับนั้นมีข้อได้เปรียบกว่า โดดเด่นกว่า และเป็นที่น่าสนใจตาในสังคมมากกว่า จึงไม่ต้องการเปลี่ยนแปลง ในขณะที่ผู้หญิงซึ่งแสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับ (48 คน หรือร้อยละ 43) มีจำนวนใกล้เคียงกับผู้หญิงที่แสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับ (64 คน หรือร้อยละ 57) นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า สตรีมีความปรารถนาที่จะปรับเปลี่ยนบทบาททางเพศของตนให้แตกต่างจากแบบฉบับที่สังคมกำหนดไว้ เนื่องจากบทบาทตามแบบฉบับเป็นบทบาทที่เสียเปรียบ

ตารางที่ 27 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของบทบาททางเพศของตัวละครแต่ละเพศกับฐานะที่ถูกนำเสนอในรายการ

ตัวละครเพศชาย

รูปแบบบทบาททางเพศ	ฐานะผู้กระทำ	ฐานะผู้ถูกกระทำ	ฐานะกลาง	รวม
Stereotype	96	18	19	133
Non-Stereotype	24	8	10	42
รวม	120	26	29	175

ตัวละครเพศหญิง

รูปแบบบทบาททางเพศ	ฐานะผู้กระทำ	ฐานะผู้ถูกกระทำ	ฐานะกลาง	รวม
Stereotype	32	17	15	64
Non-Stereotype	42	3	5	48
รวม	74	20	20	112

ตัวละครเพศกึ่งชายหญิง

รูปแบบบทบาททางเพศ	ฐานะผู้กระทำ	ฐานะผู้ถูกกระทำ	ฐานะกลาง	รวม
Stereotype	0	3	0	3
Non-Stereotype	4	5	5	13
รวม	4	8	5	17
รวม	198	54	53	304

นอกจากนี้ในตารางที่ 27 ยังแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่ก้าวหน้าของรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ และวาไรตี้โชว์ที่มีต่อการพัฒนาบทบาททางเพศของสตรี โดยเห็นได้จากฐานะในรายการของแขกรับเชิญ และผู้ร่วมรายการเพศหญิงที่แสดงบทบาทที่ไม่เป็นแบบฉบับที่เป็นผู้กระทำ (42 คน) นั้นมีจำนวนมากกว่าเพศหญิงที่แสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับ (32 คน) อีกทั้งมักไม่มีการนำเสนอเพศหญิงที่แสดงบทบาททางเพศที่ไม่เป็นแบบฉบับในฐานะผู้ถูกกระทำ (3 คน) แต่กลับไปเน้นเพศหญิงที่แสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับแทน (17 คน)

อย่างไรก็ตามสื่อประเภทนี้ยังคงตอกย้ำบทบาททางเพศตามแบบฉบับของเพศชาย อันจะเห็นได้จากจำนวนตัวละครที่มีฐานะเป็นผู้กระทำทั้งหมด 198 คน มีตัวละครเพศชายที่แสดงบทบาททางเพศตามแบบฉบับอยู่ถึง 96 คน